

Scheurkalender Dementees 2019

*Waarom een scheurkalender Dementees,
een scheurkalender met taal van mensen
met dementie?*

**“Want je verandert een beetje
in je innerlijk. Dat is wel goed ook!”**

Bovenstaande uitspraak zegt alles. In de gesprekken met mensen met dementie die wij in de verpleeghuizen ontmoeten, worden we elke keer weer verrast door de wijsheid, de poëzie, de humor en de levenservaring die naar boven komen.

Daarom tekenen wij (Irene, muziektherapeut, Paula en Eline, geestelijk verzorgers) letterlijk op wat gezegd wordt. Zo geven we zo min mogelijk eigen interpretatie aan de woorden van de verpleeghuisbewoners en versterken we de eigen stem van mensen met dementie. Af en toe is het verhaal niet meteen te volgen, lijkt het warrig of onbegrijpelijk. Bij het teruglezen blijkt er soms een samenhang te zijn. Of is een uitspraak zó waar, dat hij ons raakt en bijblijft.

(Wordt vervolgd op het volgende blad)

“Er ontstaat hier nu een ongelooflijke hoofdpijn om het netjes te zeggen.”

Iedere keer vragen we toestemming om datgene wat de bewoners ons vertellen te mogen opschrijven, zodat ze zelf regie houden over wat zij vertellen. Omdat we hen willen laten merken hoe waardevol hun verhalen voor ons zijn en om hun levensverhalen te bewaren.

De verhalen horen we tijdens de muziektherapie, in individuele gesprekken en in de ontmoetingsgroepen waarin we als geestelijk verzorger en muziektherapeut samenwerken.

“Zo jammer: die leukigheid gaat altijd zo vlug voorbij.”

Tijdens de ontmoetingsgroepen maken we gebruik van verhaal en taal, van lied en muziek om herinneringen op te roepen en contact tot stand te brengen tussen mensen met en zonder taal. We zien mensen even opleven, wakker worden, elkaars herinneringen herkennen. Plezier, verdriet en woede worden gedeeld. De eenzaamheid en zinloosheid die de ziekte meebrengt, zijn eventjes naar de achtergrond verdrongen. De uitspraken en verhalen blijven óns wel bij. Juist de gebrokenheid van de taal maakt dat je goed moet luisteren

(Wordt vervolgd op het volgende blad)

naar wat gezegd wordt. Als je dat doet, als je de tijd en moeite neemt om te verstaan, ligt daar een bron van wijsheid, levenservaring, troost, plezier. Daarom willen we de Juweeltjes van het Dementees de wereld insturen. Wij hopen dat u, net als wij, wordt geraakt door deze taal. Met een glimlach, een traan van ontroering, verbazing over een nieuw inzicht, een blik op het leven van 70, 80 jaar geleden.

“Ik zeg het precies zoals ik het denk.”

Wilt u ook elke week nieuwe Juweeltjes lezen?

Meldt u dan aan bij: ikruijssen@cordaan.nl

Irene Kruijssen, Eline Hoorweg, Paula Irik

Scheurkalender Dementees 2019

Voorwoord door Hannie van Schutterhoef

Iedere week verschijnen de Juweeltjes in mijn mailbox: de soms kleine woordjes en zinnnetjes met veelal grote en diepe betekenis. Direct uit de schatkamer van onze medeburgers met hun eigen, geheimzinnige woordenschat. Medeburgers met dementie, die ons deelgenoot maken van hetgeen hen bezighoudt.

Na de publicatie van boeken en artikelen over het Dementees door Paula Irik, Irene Kruijssen en Eline Hoorweg, werd het nu tijd voor een manier om nog meer mensen dagelijks te bereiken, liefst thuis. Zo werd al snel het idee geboren om een scheurkalender te maken, een manier om dagelijks met deze kostbare schat in aanraking te komen. Dat komt de waardigheid van mensen met dementie – en dus ook van allen die met hen optrekken en voor hen zorgen – ten goede. Want wie de Juweeltjes leest, denkt meer aan hun levenskunst en minder aan de ziekte!

(Wordt vervolgd op het volgende blad)

En nu is het zover: de scheurkalender Dementees 2019 is er! 365 dagen met prachtige, ondeugende, ontroerende, inspirerende en wijze uitspraken van bewoners uit het verpleeghuis.

Als directeur en voortrekker van de dementiezorg binnen Cordaan is goede en betrokken dementiezorg mijn speerpunt. Daarom ben ik blij met alle projecten die daaraan bijdragen en ondersteun ik de uitgave van deze scheurkalender van harte. Waar de eigen stem van mensen met dementie uitgangspunt is, zal dat de kijk op het verpleeghuis en de inrichting van de dementiezorg ten goede veranderen. En Cordaan is graag een voorloper als het gaat om innovatief werken!

Met trots presenteren we op 21 september 2018, Wereld Alzheimer Dag, de allereerste scheurkalender Dementees. Ik hoop dat er nog vele zullen volgen en dat iedereen die deze kalender gebruikt, net als ik fan wordt van de Juweeltjes.

Veel mooie momenten met deze kalender toegewenst!

Hannie van Schutterhoef, MBA
Directeur Domein Wonen met Zorg-Dementie
Cordaan

Scheurkalender?

Ja, dat had ik wel verwacht, want je had het ook over een boek dat uit zou komen.

En ja, dan zie je dat ik nog goed kan onthouden en ik niet dom ben geworden.

Die scheurkalender zal wel een duur ding zijn! Krijg ik hem gratis? **Geweldig!**

Mijn dag kan niet meer stuk!

dinsdag ^{week 1}

01 januari

Nieuwjaarsdag

o
^
2019
v
365

Je tranen heb je niet voor niets gekregen, je mag af en toe best wel huilen, er zijn drie soorten: ontroering, verdriet en vreugde. Het hoeft niet altijd lollig te zijn. Tranen van medelijden, lachen en verdriet, dat hoort er ook bij. Je kunt niet alles wegpoetsen.

woensdag ^{week 1}
02 januari

1
^
2019
v
364

Paula hoort in de huiskamer muziek van vele kanten komen. Ze zet de radio en de cd-speler uit en vraagt of de bewoners van rust houden.

Dhr. R.: “Ik ben altijd bezig.”

Mevr. W.: “Jammer hè, dat ik dat niet meer heb.”

Mevr. S. kwam misschien weinig aan rust toe, vanwege de winkel van haar ouders?

Mevr. S.: “Eigenlijk wel.”

Dhr. R.: “Eigenlijk van niet. Want ik vind het veel te gezellig als mensen met elkaar praten. Ik neem het in me op en probeer het op een plaats te zetten waar het hoort.”

Houdt u van drukte?

Mevr. W.: “Ik wel hoor.”

Dhr. R.: “Ik wel.”

Mevr. G.: “Rustig. De kinderen bij elkaar. En zingen.”

Dhr. R.: “Dan is de rust weg. Dan ben je allemaal bij elkaar en dan ben je gezellig.”

Mevr. S. glimlacht: “Ik houd wel van rust.”

Mevr. G.: “Met de kinderen ook, dan moesten ze niet schreeuwen.”

Dhr. R., lachend: “Dimmen, hoor!”

donderdag ^{week 1}
03 januari

2
^
2019
v
363

Ik was net mijn vader, mijn vader kon heel mooi zingen.

Dan hoorde ik veel, dan had ik moed.

Ik hield van muziek, dat had ik van mijn vader.

Mijn vader hield ook zo van muziek.

Mijn vader luisterde ook altijd.

Dan gingen ze afwassen en dan stond-ie aan de aanrecht.

Hij was een zinger, hij hield veel van zingen en orgel.

Muziek is nooit weggegaan.

Dan weet je wat je wezen moet, want zingen is zo goed!

Dan ben ik precies mijn vader.

vrijdag ^{week 1}
04 januari

3
^
2019
v
362

**Als je veel
naast elkaar zit,
dan krijg je
hechting.**

zaterdag^{week 1}
05 *januari*

4
^
2019
v
361

*De kachel, daar zitten altijd gaten op
en dan doe je je schoenen en met je sokken erop.
Kolenkachel. Dat was gewoon, kolen.
Die gaf toch veel meer warmte.
Het gloeide en bleef langer. Ik vond het geweldig.*

zondag ^{week 1}
06 januari

Driekoningen

5
^
2019
v
360

Ik vind poezen toch wel leuk. Ze gaan zo gauw aan je benen of aan je rokken.

Ze wennen aan jou en ze kennen jou. Dat kan leuk zijn van de beesten.

Wat zijn die beesten toch aardig. Net of ze praten.

Ik vind het zo mooi, de dieren.

In de ogen kijk ik altijd. Je weet dat ze altijd bij je zijn.

Je kent ze om samen te zijn!

Ze weten ook precies wáár ze zijn.

Bij hun eigen baasjes.

De natuur van de waarde.

maandag^{week 2}
07 januari

6
^
2019
v
359

**Al die keutels
meteen die het
beter weten
allemaal: houd je
mond!**

dinsdag ^{week 2}
08 *januari*

7
^
2019
v
358

*Wat gaat het leven toch voorbij,
terwijl je er zelf bij zit.*

Ik hoef niet te staan, ik mag zitten.

Dat merk ik dan,

hoe mooi kan het zijn!

woensdag ^{week 2}
09 januari

8
^
2019
v
357

Ik denk dat als je berusten kan,
dat je kracht automatisch
aangeraakt krijgt. Dat is gewoon zo.
Ik had nooit gedacht dat dat zo
makkelijk was. Het geeft voor de rest
ook een stuk rust als je je neerlegt
bij je beschiktheid, je levensloop,
dan heb je rust.

donderdag ^{week 2}
10 januari

9
^
2019
v
356

Het was kort, maar ik ben blij dat ik zulke mooie liederen in mijn oren krijg. Zingen is altijd prettig. Niet als je het met tegenzin doet, maar wel als je het met plezier doet met zijn allen. Wat je heel graag doet, komt altijd naar boven als je het graag doet. Zingen is altijd goed, vergeet je de boel even.

(Wil je ook gratis muziek voor mensen met dementie ontvangen? Meer info bij: ikruijssen@cordaan.nl, ehoorweg@cordaan.nl, a.liebrand@topaz.nl.)

vrijdag^{week 2}
11 januari

Dan wil ik weer kwijt en dan wil ik weer terug. En dan blijf ik weer staan, want dan wil je het toch testen. Niet schrikken van deze jongen!

zaterdag^{week 2}
12 januari

Ik voel me hier zo thuis. Ik ben zo veel alleen geweest. Ik ben graag met mensen, maar met prettige mensen. Niet die alleen leuk doen maar gezellig. Dat ik dat nog mee mag maken.

zondag ^{week 2}
13 januari

12
^
2019
v
353

Mijn moeder was gelovig,
mijn vader was socialist.

Ik ben een arbeiderskind.

Maar mijn vader zei:

*‘Wat de dure jongetjes mogen,
mag zij ook. Ze kan leren,
ze mág leren!’*

maandag ^{week 3}

14 januari

13
^
2019
v
352

*Koken is beter. Want dan hebben we allemaal
om te eten. Vitaminen.*

Chocola erop poeieren. Dat liet wat zien.

Zij deed dat altijd. Mijn moeder was wel leuk.

Dan waren we blij. Want mijn vader kwam eraan.

Je kan meer verdelen. Niet grote delen, maar kleine.

Dan kun je delen.

Dat is lekker en gezellig.

dinsdag ^{week 3}
15 januari

14
^
2019
v
351

Het leven is begonnen.

Psalmen en gezangen,

die hadden we in de keuken hangen.

Het leven is weer begonnen.

Maar kan ik het weer volhouden?

woensdag ^{week 3}
16 januari

15
^
2019
v
350

Je moet jezelf nooit naar beneden halen. Dat doet de ander wel. Je bent zo mooi, je hebt zoveel expressie in je ogen.

donderdag^{week 3}
17 *januari*

16
^
2019
v
349

Mmm, mijn gezondheid heb
ik niet vast in mijn hand.
Niet in mijn twee vuisten vast.
Het gaat weg van mij, ik moet het
laten gaan. Wat ik kan vangen,
houd ik vast.

vrijdag ^{week 3}
18 januari

17
^
2019
v
348

Ieder mens wordt
met zijn eigen
gelijk geboren.

zaterdag^{week 3}
19 *januari*

18
^
2019
v
347

*Dat is iets in deze tijden,
de één zingt het zo, de één gaat naar de kerk,
de ander heeft het niet, die heeft het verschoven.
Ik zal zoeken
in alle hoeken
en ik zal nooit tevreden zijn.*

zondag ^{week 3}
20 januari

19
^
2019
v
346

*Je hoort in de slaapkamer een beetje
kouwerig te zijn.*

*We hadden ook geen grote ramen,
want dan maakten we ze dicht.*

*Daarom had je ook gezellige huizen. Dat is
altijd goed.*

*En alles leeft en leeft,
geef de tijd, het is geweest.*

Het is een jaar. Dat maakt zichzelf klaar.

maandag ^{week 4}
21 januari

20
^
2019
v
345

**Woorden en
een hand zijn het
allerbelangrijkste.**

dinsdag^{week 4}
22 *januari*

21
^
2019
v
344

Je staat klaar en je helpt. Maar is het dan wel goed?

Soms is het zo zwaar om te dragen.

Zelf heb ik de zwakheid. Hoe pak ik dat dan aan?

*Ik zit vaak in een hoek en dan denk ik:
waar leef ik voor?*

Dat het leven altijd leuk is, daar kan ik toch niets aan doen.

woensdag ^{week 4}
23 januari

22
^
2019
v
343

Alles doet zo'n
onherstelbare pijn.
Net of je ziel wordt
weggegooid.
Ik ben half blij,
half bang.

donderdag^{week 4}

24 januari

23
^
2019
v
342

Nagels, dat werd goed bijgehouden. Iedere dag.

*'Je kunt arm zijn, maar wel schoon zijn,'
zei mijn moeder altijd.*

Badhuis. Een eind weg.

Maar wel schoon. Ik ken geen smerige jeugd.

Schoon kon je zijn.

vrijdag ^{week 4}
25 januari

24
^
2019
v
341

Het zijn gewone liedjes maar het pakt
wel aan. Er gaat veel meer door je hoofd.
Ik praat vlot, dat is mijn geest, ik ga niet
dom doen. Ik kom van Curaçao, Willemstad.
Mijn ouders zijn van Suriname, maar ik ben
precies hetzelfde.

*(We hebben ook een Surinaamse editie van gratis muziek voor
mensen met dementie. Meer info bij: ikruijssen@cordaan.nl,
ehoorweg@cordaan.nl, a.liebrand@topaz.nl.)*

zaterdag ^{week 4}
26 januari

25
^
2019
v
340

**Het is gewoon een
wonder om hier
binnen te lopen en
een uur zoveel te
vinden.**

zondag^{week 4}
27 *januari*

26
^
2019
v
339

*De kring hoort erbij, geeft velen die kunnen zingen,
dan gaan we altijd springen.*

Hoor, wat ze zingen.

't Klinkt mooi hè?

O, het is zo mooi,

dat doet je wat.

Het luisteren en het horen, dat is ook heel mooi.

Maar ze kunnen hier ook zingen!

Wij zongen thuis altijd.

En toch altijd prettig geweest. Toch altijd prettig.

Het leven bedenken.

maandag ^{week 5}
28 januari

27
^
2019
v
338

Als ik hier zit en
help niet mee,
heb ik dan
ook nog waarde?

dinsdag^{week 5}
29 *januari*

28
^
2019
v
337

Dat was meer het verschil tussen een transportfiets en een torpedonaaf. Voor wat schoenen betreft had ik een transportfiets. Met een mand voor. Je moest met je schoenen remmen. Je moest tegentrappen, wou je stilstaan. En om te stoppen, sprong ik eraf. Hij was van mijn baas. Tot heden toe ben ik er altijd goed af gekomen. Aan het begin heb ik moeten wennen. Kreeg ik hem van mijn baas – moest je op een doortrapper. Mijn broer had er ook eentje. Hij ging de ene kant op en ik de andere. Af en toe kwamen we elkaar tegen.

woensdag ^{week 5}
30 januari

*De wereld zit vol van geluiden,
de mensen doen zo druk.*

*Om de ander wat doms te beduiden
verspreken ze hun eigen geluk.*

donderdag ^{week 5}
31 januari

30
^
2019
v
335

**Vriendschap?
Als jij in de
rottingheid zit en
die helpt je eruit.**

vrijdag^{week 5}
01 *februari*

31
^
2019
v
334

Muziek is muziek en het wordt niet ziek.

Mijn vader zei: 'Ga mee, dan gaan we luisteren.

Als je hier gaat zitten, dan geniet je toch zó!'

O, die muziek, dat was door de radio, dat speelden ze uit.

Dan bleef ik staan, net zo lang tot het liedje weg was.

Dan blijf je binnen.

En als je gaat zitten, dan kun je toch zo luisteren.

Je luisterde zo graag.

zaterdag^{week 5}
02 februari

32
^
2019
v
333

**Wat mooi hè, dat je
man en vrouw
tegelijk kan zijn!**

zondag^{week 5}
03 *februari*

33
^
2019
v
332

Mijn vader zat in het tegelwerk.

Mijn vader was metselaar-tegelzetter.

Dan moet je óók wel effetjes uitkijken.

Je moet vaak problemen oplossen.

Dat lukte ook wel.

Streng. Voor de mensen waar hij mee werkte wel.

Voor ons was hij een heel ander persoon.

Goede herinneringen:

ja, die heb ik dagelijks.

maandag ^{week 6}
04 februari

34
^
2019
v
331

De bof.

Als je dat had gehad,
had je niet zo'n invloed
op allemaal ziektes.

dinsdag ^{week 6}
05 *februari*

35
^
2019
v
330

Je woont op één kamer,
nou, dan moet je goed
zorgen dat je alles
voor elkaar krijgt.
Nóg eigenlijk!

woensdag ^{week 6}
06 februari

36
^
2019
v
329

Storm, de therapiehond, roept vaak mooie gesprekken op tijdens de ontmoetingsgroepen.

Mevr. A.: “Ik zei altijd: ik wil een hond. Vanaf dat ik van school was. Zo, ik wil ze niet allemaal geven hoor [*de brokjes*]. Anderen moeten ook kunnen delen aan hem.”

Mevr. B.: “Hij loopt aan het lijntje een paar keer en dan is het weer voorbij. En op de trap zijn ze ook niet. En aan het lijntje doen ze het ook niet. Moeten ze de hele hond meenemen. Je bent toch zo'n mooie. Weet je, kinderen nemen zo vijf honden mee naar huis en tja, pas je er niet meer in.”

Mevr. A.: “Mooie witte hond die had ik ook. Prachtig hoor.”

Mevr. B. kijkt rond: “Hoe komt het toch dat ik die beesten trek? Ik roep ze echt niet hoor. Als er eentje naar me toe komt dan vind ik het hartstikke... geloof ik echt... Nou, deze komt niets tekort hoor. Zie ik. Ze is helemaal gerust en is toch vreemd hier. En gaat slapen en anders springt ze op je af en niet vertrouwd. Zij weet heus wel dat het anders ruikt. Niet dat ze weet wat voor geur, maar als ze zo ruikt dan springt ze hoor. Met koud weer is dat lekker hoor. Zo je voeten erop.”

donderdag ^{week 6}
07 februari

37
^
2019
v
328

Mevr. A.: “Wat is dat allemaal
snel veranderd.”

Mevr. B.: “Ze zijn nog lang niet
klaar met veranderen!”

vrijdag ^{week 6}
08 februari

38
^
2019
v
327

*Dat is het hem juist,
het komt niet in orde,
dat moet je voelen.*

*Dat raak je nooit kwijt,
dat maken wij zelf,
dat komt van ons.*

Zeggen ze: 'Je krijgt verbeelding.'

Nee hoor, dat gaat slijten.

Dan wordt het ver-eelding.

zaterdag ^{week 6}
09 februari

39
^
2019
v
326

Mevr. Z.: “Wat jammer toch
dat u geen gebit meer heeft.”

Mevr. B.: “Geeft niks hoor,
ik heb gelukkig mijn dochter nog.”

zondag ^{week 6}
10 februari

40
^
2019
v
325

Het hele huis was warm.

Een kruik, dan rem je het afkoelen wel af.

*Wij woonden in de galerij. Driekwart van de dag
was-ie warm.*

Die werd de hele dag vrijgehouden voor burgers.

Het was er de hele dag lekker warm.

De galerij was aan alle kanten dicht. Het was allemaal dicht.

Warm gestookt. Bij die warmte.

Het past bij die mensen.

maandag ^{week 7}
11 februari

41
^
2019
v
324

**Ik weet wat ik ben:
ik ben een plus
van mijn moeder
en vader.**

dinsdag^{week 7}
12 *februari*

42
^
2019
v
323

Het gaat langzaam, oma worden.

Kijkt ze mee of ik het goed doe.

Is ook een leuke melodie bij de kinderen.

Het wordt vanzelf lief en groot ook.

We willen het kind.

woensdag ^{week 7}
13 februari

43
^
2019
v
322

**Net als de liefde
blijft de ouderdom
ook altijd komen.**

donderdag^{week 7}

14 *februari*

44
^
2019
v
321

Ik vind het een fijne
dag als alle mensen
gelijk zijn en niet
ontevreden.
En zelf proberen.

vrijdag^{week 7}
15 *februari*

45
^
2019
v
320

Ik krijg helemaal
de koude rillingen
als het over geloof
gaat. Goede koude
rillingen.

zaterdag^{week 7}
16 *februari*

46
^
2019
v
319

Je moet het serieus nemen.

Het hardst... de emoties... in het hart.

Het roept in je oren. Een luid lied...

Zei ik dat? Ontroerend mooi.

Tegenzicht.

zondag ^{week 7}
17 februari

47
^
2019
v
318

**Dat weet ik niet
meer. Want ik ben
een beetje lek.**

maandag^{week 8}
18_{februari}

48
^
2019
v
317

Ik ben wel alleen,
maar niet alleen.
Dan praat ik met
mezelf.

dinsdag^{week 8}
19 *februari*

49
^
2019
v
316

Dat was niet lawaaierig. Dat heb ik niet vaak gehoord van je... Als ik naar bed ga... Ga je mee met deze dans... Gek was dat. Ze zeggen weleens: muziek haalt het meest woeste uit de mens. Tja, ik ben het er ook niet helemaal mee eens, maar klopt toch wel. Want je zou denken dat het hier een heel rumoerig huis zou zijn, maar dat klopt toch ook niet. Men laat het hier weleens helemaal stil maken en soms ook niet. Zou je niet verwachten van muziek dat ze zo actief reageert. Nou, het ligt nog allemaal beneden hier. Gek hè, het blijft soms van drie dagen geleden hier liggen. Is heel verschillend. De ene keer loop ik weg en zeg ik: maak er maar wat van.

woensdag ^{week 8}
20 februari

Van ellende word je niet gelukkig.
Ik houd niet van gevangen zitten.
Er gaat alleen maar af, er komt
niets bij. [Glimlacht] Misschien een
beetje wijsheid.

donderdag ^{week 8}
21 februari

51
^
2019
v
314

Geboortedag Anton de Kom *

Een verjaardag van een Surinaamse bewoonster op het Anton de Komplein. Er wordt enthousiast gezongen.

Eén van de bewoonsters: “Je moet schudden zuster. Met je billen tot de grond!”

Over de Surinaamse liedjes: “Deze dingen moet je bewaren voor onze kindskinderen. De herinneringen komen terug. Die zitten in mijn hart. Komen de tranen, dat is ook goed. Die horen erbij.”

** Anton de Kom was een Surinaams antikoloniale schrijver, nationalist en verzetsstrijder tijdens de Tweede Wereldoorlog in Nederland. In Nederland is er een plein naar hem vernoemd.*

vrijdag ^{week 8}
22 februari

Hallo? Ben ik weggelopen?

zaterdag ^{week 8}
23 februari

53
^
2019
v
312

Schep jij maar vreugde in anderen
hun leven en je eigen leven. Je hebt
er lol in, dat kan ik zien. Anders zou
je niet zingen voor de oudjes. En je
kent alle oude liedjes ook nog.
Het slaat op haar dat ze dit werk
doet. Om mensen af te leiden en
vrolijk te maken.

zondag ^{week 8}
24 februari

54
^
2019
v
311

Wilhelmus is ook een verzetslied.

maandag^{week 9}

25 februari

55
^
2019
v
310

Ik maak wel muziek denk ik, maar niet op de juiste manier, denk ik. Is altijd moeilijk. Ik heb altijd het idee dat er zoveel in zit dat er niet uit komt. Maar ik kan best naar jouw muziek luisteren.

Is het noodzakelijk om van iemands muziek te houden als je van iets anders houdt?

Nou ja, denk ik. Ik hoor iets anders dan jij, denk ik. Zeg ik wijze dingen? Weet ik niet.

Klopt niet voor anderen, denk ik.

dinsdag ^{week 9}
26 februari

Fijn dat je er bent. Volgende week ben ik er niet meer. Ik ben 77 en het zit niet goed in mijn hoofd. Hoeft niet meer van mij. Ik heb mijn auto moeten wegdoen. Dat is een onzinnige zin. Het heeft niets te maken met die auto maar met mijn hoofd. Je begrijpt niet. Ik heb mijn auto weggedaan, moest omdat ik Parkinson heb. Maar klopt dus niet met de zin: ik heb de auto weggedaan en heb dus Parkinson. Dat is namelijk logischer. Schrijf maar op, ik heb alweer een plannetje. En dat is zoals ze op zijn Amsterdams zeggen: een dijk van een vrouw. En twee geweldige zoons. Eén is professor en de ander zit in Leeds of zo. Zijn allebei professor.

woensdag ^{week 9}
27 februari

57
^
2019
v
308

**Ik vind dat ik het
hier koud heb.**

donderdag ^{week 9}
28 *februari*

58
^
2019
v
307

**Ik heb weleens
rare dingen
gedaan. Omdat ik
menselijk ben.**

vrijdag^{week 9}
01 maart

59
^
2019
v
306

Ik heb mijn best
gedaan om apart te
worden. Ik ben heel
apart van binnen.
Op welke manier
dan ook.

zaterdag^{week 9}
02 *maart*

60
^
2019
v
305

Ik ben ontzettend boos op
Onze-Lieve-Heer. Er zijn zoveel
zielige mensen. En nare mensen!
En weet je wat ik zo mooi vind:
als er een baby wordt geboren.
Alleen die billen al. Zo glad.

zondag ^{week 9}
03 maart

61
^
2019
v
304

**Hoe meer
ik denk,
hoe meer
ik weet.**

maandag ^{week 10}
04 *maart*

62
^
2019
v
303

Zo levend te zijn is moeilijk te zijn van mens tot mens.

Al het mooie door elkaar, dat mag niet meer.

Niet te veel tegelijkertijd, dat is niet voor mij.

Daar ben ik te dom voor.

Ik vind mezelf zo dom, zo dom.

Maar ik mag niet onvriendelijk zijn.

Ik ben een mens met een mens,

daar hoor je vriendelijk mee te zijn.

dinsdag ^{week 10}
05 maart

63
^
2019
v
302

*De grijze haren
die ons bewaren
voor het leven
dat voorbij loopt.*

woensdag ^{week 10}
06 maart

64
^
2019
v
301

**Kijk eens zuster,
dat is toch een
mooie troostdag.**

donderdag ^{week 10}
07 *maart*

65
^
2019
v
300

Onze generatie heeft
gezorgd dat de vrouwen
onder het juk van de
mannen uit zijn gekomen.
Dat troost me.

vrijdag^{week 10}
08 maart

Internationale
vrouwendag

66
^
2019
v
299

Wat hebben wij
meisjes dat leuk
gedaan! Ik noem
mezelf ook meisjes.

zaterdag^{week 10}
09 maart

67
^
2019
v
298

*De hele stad is mooi.
Je moet weten en wonen.
Ik vind Amsterdam toch fijn.
Er zijn veel Amsterdammers,
die komen allemaal in de stad,
die komen allemaal om te leven.
Wij zijn in het mooie licht van ons waar wij nu wonen.
Omdat je daar woont in de buurt.
Je doet een deurtje open en dan ben je er.
Zo gedaan.*

zondag ^{week 10}
10 maart

68
^
2019
v
297

**Dat is ook wel
leuk: de tijden
die je denkt!**

maandag^{week 11}
11 *maart*

69
^
2019
v
296

Mijn moeder had een hond. Niet zo'n grote hond.

Gezellig. Zwart. Woef, woef, woef.

En de liefde van de honden bleef overeind.

Honden zijn heel verstandig op de trambaan.

Kijken. Dan kwam de tram.

En eentje duikt de gracht in. Plons.

De stadskant is glad, de andere sterke kant, daar konden ze wel tegenop.

Of ze gingen door naar de slootgracht.

Jaren en jaren al een kat en een hond in de kamer.

We hebben honden gehad en we hebben katten gehad.

Maar niet tegelijk.

dinsdag ^{week 11}
12 maart

70
^
2019
v
295

**Die liedjes zijn
allemaal antiek,
maar wij ook.**

woensdag ^{week 11}

13 maart

71
^
2019
v
294

*Alles is muziek
mijn vader:
viool,
cello,
piano,
fluit.
Mijn vader was artiest,
viool.*

*Wij hadden een tuin.
Als mijn vader speelde:
de vogels
in de boom
of op het raam.
Muziek is leven,
met vallen en opstaan
en morrelen en kruipen.*

donderdag ^{week 11}
14 maart

72
^
2019
v
293

Mevr. D.: “Mijn moeder zei: ‘Je wordt een straatkind. Je zingt de liederen van de straat.’”

Mevr. F.: “Nou en? Die mogen er ook zijn!”

Mevr. D.: “Ja, kwam ik, zong ik, keek ze me aan. Mijn oudste zuster. Ik was een raar kind.”

Mevr. F.: “Ben je nog steeds. Ik hou van afwisselende kinderen.”

vrijdag ^{week 11}
15 maart

73
^
2019
v
292

Mijn ouders waren zacht.
Streng maar rechtvaardig.
Dan werd de deksel op de
pan erin geduwd:
dan kreeg je een standje.

zaterdag^{week 11}
16 maart

74
^
2019
v
291

*In de tobbe. Ik moest gewassen worden.
Water, dat komt nader om aantrekkelijk te zijn.
Ik waste me gewoon bij de kraan. En ik liet een doekje op de grond.
Fris en fijn! Zo hoor je te zijn.
Palmolive. Wij kregen het altijd van oma.
Ze wist waar ze het kopen kon.
Dan werd het lekker geroken in huis. En dat is ook lekker.
Dat is frisheid van de mens, dat is altijd onze wens.
En je nam een grote spons, die nam veel water mee. Heerlijk.
En het huis ging ook ruiken. De zeep maakte de reclame.
We maakten er ook een figuurtje van.
Dat trekt voor de mens om dit te genieten,
dat is altijd, dan kunnen we niet verliezen.*

zondag ^{week 11}
17 maart

75
^
2019
v
290

Ik ben zo verdrietig. Het is heftig.
Heftig leven gehad, maar tja, wie niet.
En vrouwen helemaal. Maar wil niet
klagen, ze zijn zo lief hier.

maandag ^{week 12}
18 *maart*

76
^
2019
v
289

Zei mijn vader: 'Je mag het best weten. Wij gaan flensjes bakken en jij gaat naar de coupeuse, want daar ben je kind aan huis. Wij hebben plezier gehad en jij hebt je pleziertjes gehad.'

Mijn moeder zei: 'Je gaat niet met de dienstmeisjes praten, denk erom, dat is geen mens voor jou.'

Die meisjes zeiden: 'We zijn gebleven voor jou en voor je vader. Als jullie er niet waren geweest, dan waren we allang gegaan.'

Het is verleden tijd en toch denk ik eraan. Ik heb een hoop gemist. Ik was een vaderkindje. Mijn vader en ik waren twee handen op een buik.

dinsdag ^{week 12}
19 maart

77
^
2019
v
288

Eén keer in de paar jaar naar
Artis toe. Liep ik er zachtjes achter
de groep aan te zingen. Is zeker een
belangrijke periode. Mooie dingen
in een nare tijd zoals de oorlog.

woensdag ^{week 12}
20 maart

78
^
2019
v
287

De lente begint.

Al die bomen. En erdoorheen gelopen.
Het zijn de bomen en de bloemen. En om
op te noemen. En je wist de namen die
er kwamen. En dan ging je op een bankje
zitten. En dan ging het goed.

(Wil je ook de gratis seizoen muziek voor mensen met
dementie ontvangen? Meer info bij: ikruijssen@cordaan.nl,
ehoorweg@cordaan.nl, a.liebrand@topaz.nl.)

donderdag ^{week 12}
21 maart

79
^
2019
v
286

*Je licht wat dan gaat,
dat gaat altijd met je mee.
Wat kan het niet mooi zijn.
En dankbaar!*

vrijdag ^{week 12}
22 maart

80
^
2019
v
285

Ik keek graag naar wat
er uit de grond kwam.
Nu kan ik helaas niet meer
zo ver lopen.

zaterdag ^{week 12}
23 *maart*

81
^
2019
v
284

Dan zag ik weer een wagen staan en dan zei ik: 'Mam, ik ga naar het bos en ik neem de bezem mee, want de ooievaar is er weer.' Zei mijn moeder: 'Als je hem maar niet slaat.' Zei ik: 'Mam, de ooievaar is er weer.' Zei ze: 'Ik doe de deur op slot. Want wij hebben genoeg!' Mijn moeder had négen kinderen!

zondag ^{week 12}
24 maart

82
^
2019
v
283

*Over het lied dat Irene ter plekke maakt over
de verhalen die de bewoners net hebben verteld.*

Dat liedje is echt gebeurd!

maandag ^{week 13}
25 *maart*

83
^
2019
v
282

Ik ben een herrieschopper geweest.
Als jongen zijnde was ik dat - en dan op je
manier, mag ik dit ook of niet en waarom
niet. En zo heb ik een stuk van mijn leven
ingevuld. Mijn ouders waren heel bijzonder.
Wij zijn gelukkig dat mijn ouders op hoge
leeftijd nog leven. En dat wij daarvan
profiteren. Wij willen nog veel langer tijd
zijn. Dat je helpen mag en dat mag hebben.

dinsdag ^{week 13}
26 maart

84
^
2019
v
281

Storm, de therapiehond, loopt kwispelend door de kamer tijdens de ontmoetingsgroep.

Mevr. A.: “Ik dacht: hé, die van driehoog had ook zo'n hond. Die liep door de tuin heen. Nooit gemerkt dat iemand gemopperd heeft, hoor.”

Mevr. B.: “En mensen vergeten wat voor eten ze moeten hebben. Want het kost wat zo'n groot stuk. Hebben meer honger dan van die kleintjes.”

Mevr. A.: “Ja, weet ik. Heb altijd grote honden gehad. Brachten ze altijd bij mij. Laat ik ook altijd loslopen anders.”

Mevr. B.: “Het is het weer een nieuwe? Zou zo zeggen is nieuwe. Ik zie het inene. Ik dacht: nou ja, wat gek! Komt er inene een ander beest uit? Je kan hem niet opvangen op straat hier.”

Mevr. A.: “Ik liep altijd met mijn honden. Heb het altijd gedaan. Want ja, dat zien ze zelf ook wel hoor. Als ze dat merken. Als ze dit gaan doen of dat gaan doen. Weten ze meestal wel hoor.”

Mevr. B.: “Ja, weten ze wel dat beesten zoveel eten kosten. Ze eten toch wel eerst een beetje voldoening. Naderhand als ze groter zijn, worden ze ook intelligenter en als je dan zegt: ‘Ga eten halen’, gaan ze zo. Nou ja, niet allemaal, maar wel veel. Net als mensen niet allemaal slim maar toch.

Ik voel dat ik warme voeten krijg. Echt hoor, moet je hem roepen en word je warm. Ik zei laatst nog: ‘Hup, liggen’ en ja hoor, ging gelijk slapen. Ik dacht: Jij bent een mooie en dan gelijk slapen.”

woensdag ^{week 13}
27 maart

85
^
2019
v
280

De clou heb je
eruit gehaald.
En als je de clou hebt,
dan begrijp je het
hoe langer hoe beter.

donderdag ^{week 13}
28 *maart*

86
^
2019
v
279

Jij had wat honden hè?
Jij zit onder de honden.

vrijdag ^{week 13}
29 maart

87
^
2019
v
278

Dat komt, als je over de 80 bent,
dan ben je aan een heleboel.

Dan kun je niet terug naar deze kant,
daar zitten een heleboel ravages
tussen.

zaterdag^{week 13}
30 maart

88
^
2019
v
277

Mevr. K. en mevr. Z. zitten naast elkaar en hebben de slappe lach. Er zijn blijkbaar bananen uitgedeeld, en die roepen ondeugende gedachten op... Mevr. K. is niet te stuiten...

Mevr. Z., proestend: “Ze heeft het opgespaard tot ze mij zag. De banaan is er bruin van geworden.”

Mevr. K.: “Tegenwoordig moet je lachen. Want als je niet lacht, dan blijf je chagrijnig.”

Mevr. V.: “Een banaan, dat kan ook zijn vreugde afwerpen. Ik heb het karakter van mijn vader. Mijn vader was heel liefdevol. Ik heb zijn karakter. Ik heb het hem gezegd. Toen hij bijna doodging: ‘Wat ben je toch een lieve man.’”

zondag ^{week 13}
31 maart

Zomertijd

89
^
2019
v
276

Wat ben jij slank!
Je lijkt wel een
uitgedroogde bil.

maandag^{week 14}

01 april

Alva verloor
zijn bril

90
^
2019
v
275

*Zingen ja, dat hoort erbij.
Wat is dat mooi,
daar moet je dankbaar voor zijn.
Laat me dankbaar zijn.
Wat gaan we doen?
Zingen!
Ja, dat is wat we willen,
laat ons zingen. Juist!*

dinsdag ^{week 14}
02 april

91
^
2019
v
274

**Van de week lag
ik náást mijn bed
van de lol.**

woensdag ^{week 14}
03 april

92
^
2019
v
273

Stil

leven

geef het iets van geven.

Andere mensen hebben ook wat tegen,

dat hoort bij het leven.

Dus verdergaan.

donderdag ^{week 14}
04 april

93
^
2019
v
272

Klein gesprek tijdens belevingsconcert:

Mevr. B.: “Nooit meer alleen, dat kan toch niet?
Dat moet nog komen...”

Mevr. G.: “Maar verlang je ernaar? Ik weet
dat nog niet. Want het is nog niet genoeg
binnengedrongen.”

Mevr. B.: “Ik zou dat ook moeilijk vinden.”

Mevr. G.: “Dat gaat wel diep en veel kanten op.
Ik voel het zelf niet zo, maar vind het fijn om zo
tussen jullie in te zitten.”

vrijdag ^{week 14}
05 april

**Oh, wat is het
leven toch moeilijk
als je niets mag.**

zaterdag ^{week 14}
06 *april*

95
^
2019
v
270

Doodgaan, we passen ons aan.
Doen we allemaal.
Je moet tegen een tikkie kunnen.
En dan heb je herinnering,
en dat houd je altijd bij je.
Hoe kan dat nou, waar was het
nou van: *[grote glimlach]* dat is nou
je kop!

zondag ^{week 14}
07 april

96
^
2019
v
269

**Wat een
hele wereld
om je heen.**

maandag ^{week 15}
08 *april*

97
^
2019
v
268

Buiten streng, maar van binnen...
Wij waren rood. Wij hadden er
weinig mee. Wij waren rooie rakkers
[ze wrijft over haar gezicht]. De hele
kleur is rood! Ik hoef niet eens in
de zon te zitten, het kleurt zich
vanzelf rood!

dinsdag ^{week 15}
09 april

98
^
2019
v
267

Het leven moet geven.

De bloem en de bladeren.

Het ziet er gras uit.

Dat is in de natuur.

*De bloemen die het altijd doen
en de bladeren van de bomen
zijn altijd gekomen.*

woensdag ^{week 15}
10 april

Veel van het mooie gaat weer weg.

*Muziek, dat voel je van binnen,
dat moet beginnen.*

*We hadden de radio aan en wij
luisterden ook altijd.*

*Muziek, muziek,
je werd niet ziek, je werd vrolijk!*

donderdag ^{week 15}
11 april

100
^
2019
v
265

**Ik ben 12 april.
Dat is bij elkaar.**

vrijdag^{week 15}
12 *april*

101
^
2019
v
264

Mijn man had eerst de ziekte van
Parkinson. En daarna kreeg hij dementie.
Ik heb altijd iets uitgevonden [*om contact
met hem te maken*]. Hij wist niks meer
te herinneren. Hij is gegaan naar
Vreugdenhof. Zelf had ik een depressie.
Daar moest ik doorheen. Toen ben ik
mantelzorg gaan doen.

zaterdag ^{week 15}
13 april

102
^
2019
v
263

Wij zijn erg socialistisch opgevoed.
Aan de soort gesprekken die je had.
Mijn vader was meer christelijk en mijn
moeder meer rood. Ik zat er altijd tussen
en [proest het uit] kwam er wat gekreukeld
uit. Het was meer oranje, zo rood was zij
gekleurd. Anarchistisch! Dat ik hier nog zo
zit, is een wonder, dat ligt aan mijn eigen
initiatief natuurlijk. Het was niet gewoon
rood, het was vúúrrood. Als kind zit je er
wel tussen hoor!

zondag ^{week 15}
14 april

103
^
2019
v
262

**Ik ben helemaal
ongeredd.**

maandag ^{week 16}
15 *april*

104
^
2019
v
261

Ik zorg goed voor mijn
buurvrouw. Ze is zo lief,
dan gaat het vanzelf.

dinsdag ^{week 16}
16 *april*

105
^
2019
v
260

Als je goede relaties hebt, dan ben je een vorst.
Heb je die niet... Daar kom je niet zo gemakkelijk
bovenuit. Liegen, stelen en bedriegen: dat mag niet.
Dat is een levensfilosofie, die raak je niet kwijt.
Mannen. Die altijd beginnen: 'Ik heb een gezin,'
'Is dat mijn schuld of de jouwe?' Ik kon gewoon
niet anders, ik heb van mijn ouders geleerd: waar
je aan begint, moet je afmaken. Mijn moeder zei
altijd: 'Je moet niet arrogant worden. Dat is zo
vervelend!' Dat heeft ook weinig zin. Wat de één
kan, kan de ander niet. Dat houdt je bescheiden.

woensdag ^{week 16}
17 april

106
^
2019
v
259

Ik ben mooi met
mijn kinderen.
Het zijn mooie
kinderen geworden.

donderdag ^{week 16}
18 *april*

107
^
2019
v
258

God helpt ons en dan is de zegen misschien klaar.

Ze is van God en ze blijft van God.

Maar wie vraagt God ons te helpen?

We moeten ervaren en zien dat wij bij elkaar horen.

Maar het is zwaar.

Maar wie draagt God?

vrijdag ^{week 16}

Goede Vrijdag

19 april

108
^
2019
v
257

Ik had de Bijbel op de kast liggen.
Dan kijk ik weleens in de Bijbel
maar daar staat geen foto bij
dat kan ook niet.
Dan denk je
waar komt dat toch heen?
Je weet nog niets...

zaterdag ^{week 16}

Stille Zaterdag

20 april

109
^
2019
v
256

Zingen in de kerk was
veel mooier. Kreeg ik
tranen in mijn ogen.
Extra mooi met Pasen.

zondag ^{week 16}

21 april

1e paasdag

110
^
2019
v
255

Paaseieren verstoppen,
met de kinderen.

Het was rustiger.

Het was niet zoals nu.

Minder druk.

maandag^{week 17}

2e paasdag

22 april

111
^
2019
v
254

Het is deze tijd.
Ik begrijp het wel,
maar je kunt niet
maar doorgaan met
begrijpen.

dinsdag ^{week 17}
23 *april*

112
^
2019
v
253

Ik ben een dichter. Schrijf het maar op, dan komt het wel goed. Dat is mijn gevoel dat het zegt. Ik kan mensen ook voelen soms. Ik ben een groot deel gevoelswezen.

woensdag ^{week 17}
24 april

113
^
2019
v
252

Mevrouw, ik heb ook een gehoorapparaat.

Ze zijn gelukkig niet zo lelijk als vroeger.

Ik heb een oor met een batterijtje.

Blij dat ik het heb.

Gaan mijn kinderen ook niet meer zeuren:

‘Mam, neem eens een gehoorapparaat.’

donderdag ^{week 17}
25 april

114
^
2019
v
251

Dhr. B.: “Morgen is Willem jarig.”

Is dat uw broer?

Dhr. B.: “Nee, dat is onze koning!”

vrijdag ^{week 17}
26 april

In het midden muziek, die stonden in een rondje
om de sproeier heen.

Kinderen allemaal met snoep. Je ziet het groeien.

Dan is het een topstuk en het jaar daarop gaan we
weer wat anders maken.

Dat is altijd versiering geweest.

De stadskleur veranderde helemaal. Het werd oranje
Amsterdam.

Heel wat keertjes meegemaakt.

Alles is aangepast. In de muziek. Al het verkeer is stil.

Het is toch bijzonder dat voor die koningin,
als die jarig is, dan staat heel de stad stil.

zaterdag ^{week 17}

27 april

Koningsdag

116
^
2019
v
249

Het voelde als
een thuiswedstrijd.
Veilig.

zondag ^{week 17}
28 *april*

117
^
2019
v
248

Alle dagen paarden bij de deur.
Heel gewoon. Ik zat er altijd
bovenop. Mijn broer, mijn oom:
ijzers eronder. We hadden een
heleboel hoefijzers.

maandag^{week 18}
29 *april*

118
^
2019
v
247

**Er komt zoveel
boven als je erover
gaat praten.
Dat wis je niet
meer uit.**

dinsdag ^{week 18}
30 *april*

119
^
2019
v
246

Socialisme, dat was mooi.

Mijn vader was ervoor: 'Kind, lees het
in de kranten.'

De mensen zijn ervoor.

Socialisme is voor alle mensen.

Ze hielden toch van elkaar,
we waren mensen.

En we moeten blijven zijn.

woensdag ^{week 18}

Dag van de arbeid

01 mei

120
^
2019
v
245

Je beseft op een gegeven
moment wat je waard bent.
Het was zinvol. Ik had nooit
wat anders willen doen.
Als je het dagelijks ervaart en
het op je hart gedrukt wordt,
dan weet je niet anders.

donderdag ^{week 18}
02 mei

121
^
2019
v
244

Helemaal ontroerend en
allemaal om verschillende
redenen. Het geeft kracht.
Allemaal mensen met
verschillende achtergronden
en meningen.

vrijdag ^{week 18}
03 mei

122
^
2019
v
243

Dodendag. Mensen gestorven en we eren ze toch. Een gewone dag. Ik sta er zo bij stil. Oh jee, dodenherdenking, denk ik de hele dag eraan. Nee, niet op gesteld. Genoeg verdriet in het leven. Maar wel netjes. Hoort erbij: genoeg doden.

zaterdag ^{week 18}

Nationale
Dodenherdenking

04 mei

123
^
2019
v
242

Het kán weleens klein wezen...
Ik heb een periode gehad van vijf jaar
waarin de planten niet mochten bloeien.
Ik kom uit Amsterdam. Maar moet je kijken
hoeveel groen je daar hebt!
Dat groeit allemaal in het groen.
Het is de kleur in de natuur.
Als ik groen zie, zie ik het Frederiksplein.
Helemaal groen!
Het is niet weg te krijgen en dat hebben
de Duitsers heel erg gemerkt.
Groen van de hoop is dat!

zondag ^{week 18}

05 mei
Bevrijdingsdag

124
^
2019
v
241

Eeuwigheid! Wat een mooi woord is dat.

Grote God, wij loven u.

Wat een prachtig lied is dat.

*Bidden doe ik niet zo open. Dat kunnen we
ook allemaal doen.*

*Zo maar even in de dag, ik wil het bidden
laten doen.*

Amen betekent: zo is het! Uitroepteken!

maandag ^{week 19}
06 mei

Start Ramadan

125
^
2019
v
240

**In je dooie eentje.
Dan ben je dood.
In je eentje
ben je niets.**

dinsdag ^{week 19}
07 *mei*

126
^
2019
v
239

**Ik ben
met moeite
geslopen.**

woensdag ^{week 19}
08 *mei*

127
^
2019
v
238

Gevoel.....

Je hart.....

*Je hart bloeit op,
dat is je gevoel.*

donderdag ^{week 19}
09 mei

128
^
2019
v
237

Begin van de Tweede Wereldoorlog in Nederland.

In die jaren heb ik ook geleefd. Er middenin.
Dat was vluchten. Rennen. Hollen voor mijn leven.
Dat staat mij altijd voor de geest. Midden in de stad
ontstond toen die grote aanval begon. Iedereen
vluchtte, je wist niet wat eraan kwam. Je vluchtte
gewoon uit vlucht-zin. Mijn moeder woonde in het
buitengebied. Ik riep: 'Moe, moe, ik kom eraan,
wij zijn ontvlucht!' Ze was blij... maar we wisten
niet of we wel blij moesten zijn. Ik kan me
herinneren dat we veel buitenlandse soldaten op
straat zagen lopen.

vrijdag ^{week 19}
10 mei

129
^
2019
v
236

**Door de randen
heen voor iemand
zorgen, dat doe ik.**

zaterdag^{week 19}

11 mei

Dag van de
verpleging

130
^
2019
v
235

Mijn moeder zei: 'Een mens is
een mens. Waar je woont of waar
je werkt, dat maakt niet uit.'

De wereld van de vrouw en mens
moet opgeschreven worden.

zondag ^{week 19}

12 mei

Moederdag

131
^
2019
v
234

De bladeren en de witte wolken.

Ik vind de natuur toch het mooist.

Wat ben ik nou...

*Blauw en wit en groene bladeren, dat vergadert
om de kleur.*

*Altijd groen, kleine witte bolletjes ertussen
en de rode bolletjes er ook nog aan.*

Je hebt plezier in de mooiigheid.

Kijk het waaien,

*het is mooi van de kunstzinnigheid wat naar
voren is gekomen.*

maandag ^{week 20}
13 mei

132
^
2019
v
233

Het leven begrijpen
is hersens slijpen.

Wat heb ik nou voor hersens?

Ik hóóp dat ik hersens heb.

dinsdag ^{week 20}
14 mei

133
^
2019
v
232

Het was raar, heel raar:
vrouwen bij de politie.
Je werd nagegaan. Heel onvrij.
De vrouwen moesten alles nog ontginnen.
Het was leuk om aangekleed als
voorbeeld te dienen, maar het stelde
voor de rest niets voor.

woensdag ^{week 20}
15 mei

134
^
2019
v
231

**Altijd thuis.
Dan ben
je gelukkig.**

donderdag ^{week 20}
16 *mei*

135
^
2019
v
230

Leuk muziekje.

Ik kan goed vals zingen,
dus ik doe goed mee!

vrijdag ^{week 20}
17 mei

136
^
2019
v
229

Maak er maar wat van.

Ik ga ertussendoor zitten.

Als iemand vals zingt hou je toch zoveel
mogelijk je eigen stem vast.

Kan het je eigen akkoord worden.

Een krijskoortje.

zaterdag ^{week 20}
18 mei

137
^
2019
v
228

Spelletjes doen is van alle tijden, waar je ook op de wereld woont.

Mevr. B.: “Knikkeren. Daar ben ik gek op. Met m’n broers. Ja, een holletje in de grond. Als het er dan in is, krijg je een hoge prijs.”

Mevr. K.: “Kalkknikers en van die dure stuiters met mooie kleuren.”

Mevr. A., *breed glimlachend*: “Vreselijk veel knikers. Op het erf, heel veel knikers. Mijn vader had heel veel knikers gekocht.”

Touwtjespringen, werd dat ook gedaan?

Mevr. K.: “Zalig. En dan dubbel. En dan doorspringen. Mijn moeder zei: ‘Als het donker wordt, dan moet je naar binnen komen.’”

Mevr. B.: “Touwtjespringen, heel vaak. En kasti. Vader was streng, ik mocht niet stil zitten. ‘Ga je moeder helpen.’”

Dhr. K.: “Die stuiters glommen altijd zo. Je had hele handen vol. En die anderen hadden nog veel meer. ‘Ik ga gelijk naar mijn moeder, om te laten zien wat ik gewonnen heb.’ Diefie met verlos.”

zondag ^{week 20}
19 mei

138
^
2019
v
227

Ik ben een vogel

vrij

heerlijk.

Ik ben een vliegenier

gelukkig

en blijf.

maandag ^{week 21}
20 mei

139
^
2019
v
226

Als ik de wolken zie, dan denk ik:
wat is dat toch mooi.
De wolk is wit en het blauw ertussen.
Mooier kan het niet!
Je blijft altijd een mens voor een ander die
andere dingen ziet.
Dat blauwe daarboven is altijd geweest.
Daar rust ik bij...
Dat zal ook altijd zo blijven.

dinsdag ^{week 21}
21 mei

140
^
2019
v
225

De kat keek wel, hij zat naast me,
en dan keek hij met die kop naar boven:
'Nou, krijg ik nog wat?'
Hindert niet, het zijn toch lieve beesten.
Met die kop tegen die poten, o, dat vind ik heerlijk.
Dat voel je zelf ook.
Want ze komen te lopen aan je, met de kop naar boven.
En dan zei ik: 'Wacht maar even, het komt wel even.'
Even je hand over de kop. Over en langs.
En toen was de kat er niet meer.
Toen heb ik gehuild. Alles gaat weg en alles komt.
Wij hielden er zoveel van.

woensdag ^{week 21}
22 mei

141
^
2019
v
224

Je zult wel denken: ik zing nooit mee,
maar ik ben eerst de wijs aan het leren.
De melodie is niet zo makkelijk.
Je moet hem eerst hebben zitten.
Ik heb muziek gestudeerd en ik weet
wat de klanken moeten wezen.

donderdag ^{week 21}
23 mei

142
^
2019
v
223

Geboren in Rotterdam,
toen naar Den Haag.
En daarna alle steden van Nederland.
Maar overal liep ik weg.
Ik wilde alles zien...
En allemaal beland je op eenmaal de rest.

vrijdag ^{week 21}
24 mei

143
^
2019
v
222

Dit is mijn lied!
Het hele lied!
Alle coupletten!
Even mooi!

zaterdag ^{week 21}
25 mei

144
^
2019
v
221

My uncle made me who I am.
When I speak about it,
it is emotion.

zondag ^{week 21}
26 *mei*

145
^
2019
v
220

In de hele oorlogstijd zaten de Duitsers in de galerij.
Haal je de koekoek, daar was het droog. We hadden
geen last van ze.

Dat zijn de vreemde gedachten.

En als het donker wordt, gaan de zakken voor
de galerij.

Liggen ze allemaal te slapen.

Dan denk ik nog weleens terug aan de galerij. Vol.

Helemaal vol.

Goede en kwade herinneringen,
dat kan je niet van elkaar verwijderen.

Ik herinner me een heleboel geschiedenis uit de oorlog.

maandag ^{week 22}
27 mei

146
^
2019
v
219

Voornamen horen er ook bij.

Ik heb al mijn hele leven mijn naam.

Zo ben ik gedoopt toen ik op de wereld kwam.

Lelijk of niet lelijk, je moet het ermee doen.

Ach, ik vind het wel een gezellige naam.

dinsdag ^{week 22}
28 mei

147
^
2019
v
218

Ik heb last van
nachtdromen gehad.
Herinneringsdromen.

woensdag ^{week 22}
29 mei

148
^
2019
v
217

Je hebt wel een paar
grijze haren,
maar je hebt nog een
goede pluk haar.

donderdag ^{week 22}

Hemelvaartsdag **30** mei

149
^
2019
v
216

Wat zit je achteraf!
Je hoort toch ook
bij ons!

vrijdag ^{week 22}
31 mei

150
^
2019
v
215

**Zei mijn
kleindochter:
‘Oma, heb je nog
meer liedjes in
je buik?’**

zaterdag ^{week 22}
01 *juni*

151
^
2019
v
214

*We doen ons best om samen te leven.
Dan kan de een voor de ander geven.
Daar moeten we aan wennen.*

zondag ^{week 22}
02 juni

152
^
2019
v
213

We hadden een bosloop,
nou, ik ben alleen aangekomen,
de anderen waren er al [*grote grijns*].
Ik had één voordeel:
mijn vader was apetrots.

maandag ^{week 23}
03 juni

153
^
2019
v
212

Mijn vader, hij componeerde
alles en schreef alles op zijn
manchet. Een fijne man en ook
voor de mensen allemaal.

dinsdag ^{week 23}

Eind Ramadan

04 juni

154
^
2019
v
211

Sporten is van alle tijden en alle landen.

Mevr. A.: “Ik kon echt hard rennen, daar in die straat van ons.”

Mevr. B.: “In hardlopen ben ik nummer één. Dan kan mijn broers mij niet inhalen.”

Mevr. K.: “In een lantaarnpaal klimmen. Ik ben ook wel eens op een hek gevallen. Toen ben ik door de brandweer thuisgebracht.” [*Grote glimlach*]

Dhr. K.: “Ik voetbalde liever. Ik was niet altijd in de meerderheid, maar ik rende wel. Het was natuurlijk voor de bal. Ik maakte wel aardig wat goals.”

Deden de vrouwen als meisje ook aan voetballen?

Mevr. B.: “Binnen, op het erf. Met mijn broers. Heel goed zelfs.”

Mevr. K.: “Ik heb altijd gezwommen en atletiek gedaan. Hoogspringen, verspringen...”

Mevr. B.: “Op school. Weeshuis. Binnen.”

Mevr. K.: “Met handballen hadden we een trainer. Eerst was ik rechtshalf. En later rechtsbuiten.”

Mevr. B.: “Je moet altijd in beweging blijven.”

Mevr. K.: “Zwemmen op de Heiligeweg. Ik doe overall aan mee.”

Dhr. K.: “Ik ging weleens kijken naar de handbalsters. Die zaten naast de voetballers.”

We zingen wat liedjes van oude kringspelletjes.

Dhr. K., *stralende glimlach*: “Wij vonden het lullige spelletjes. Ik was altijd buiten. Ik kwam alleen binnen om te eten. De hele dag voetballen.”

woensdag ^{week 23}
05 juni
 Suikerfeest

155
^
2019
v
210

D-Day Normandië

Amazing Grace, dat hebben we na de bevrijding gezongen. Toen kreeg ik een sigaret, dat was toen in. Was veertien jaar. Was feest. Nou ja, bevrijding... oorlog... vergeet je niet meer.

Wat hebben de jongens moeten vechten om aan land te komen in Frankrijk. Ben er geweest...

Allemaal kapotgeschoten en waarvoor? Nou ja, ze hebben er vrede mee. Zijn jongens die zeiden: 'We motten. Klaar uit! Je hebt niets te zeggen.

Je moet gehoorzamen.' Daaraan hebben we de vrijheid te danken!

donderdag ^{week 23}
06 juni
 D-Day

156
^
2019
v
209

Hond

ja

fluiten

vissen

hond

rustig

kijken

gevangen: woef, woef

allemaal lief

aaien.

Van mijn oom.

vrijdag ^{week 23}
07 juni

157
^
2019
v
208

**Een kleinigheid
duurt geen
anderhalf uur.**

zaterdag ^{week 23}
08 *juni*

158
^
2019
v
207

Ik heb een boos
vermoeden dat
ze niets goeds
voorhebben.

zondag ^{week 23}

1e Pinksterdag

09 juni

159
^
2019
v
206

Het is er niet uit te branden. Mijn moeder was net zo.

Er kwam geen slechte gedachte in haar op: er waren alleen maar goede mensen.

Woonwagenkamp? Het was een mens.

Dat zit verankerd.

Dat klikte altijd wel, tussen ons.

Je moet je inleven. De rollen hadden ook andersom kunnen zijn.

maandag ^{week 24}
10 juni

2e Pinksterdag

160
^
2019
v
205

Jullie zijn altijd op
één of andere manier
wel in mijn leven
aanwezig.

dinsdag ^{week 24}
11 juni

161
^
2019
v
204

*Ik vind de bomen zo mooi.
Van boven glimmen ze zo.
De bladeren zijn zo mooi.
Ze glimmen van boven, dat vind ik mooi.
De glimmende bladeren van de bomen
die zijn door God gekomen,
die heeft ze aan de takjes gehangen.
De bladeren van de bomen, die glimmen donkergroen.
Die grote bladeren, daar geniet je van,
die prachtige bomen, zo hoog gekomen.*

woensdag ^{week 24}
12 juni

162
^
2019
v
203

We letten ook op de anderen vanwege
het samenspel.

En het samenspel moet goed zijn! Amen!

Als de tip aangehouden wordt.

Maar zonder begeleiding kan het niet.

Kan met twee mollen en twee kruizen zijn.

Maar gaat om het zingen!

donderdag ^{week 24}
13 juni

163
^
2019
v
202

*Ik hoop niet dat ik kwijt ben.
Zo is het geweest
en zo zal het leven wegglijden.
God weet het.
Hij weet wat het is.
Daar heb ik eerbied om.
Dat is genadetijd.*

vrijdag ^{week 24}
14 juni

164
^
2019
v
201

En ik lieg niet als ik zeg dat ik opsta en
wegwandel naar mijn woonplaats
en dan ben ik weer thuis. Niet? Wel waar!
Of het lukt met lopen?
Tja, dat moet ik uitzoeken.
Als ik het weet en het concept ken,
dan laat ik het weten.

zaterdag ^{week 24}
15 juni

165
^
2019
v
200

Weet je wat mijn vader goed kon?
Paarden, vogels,
hij kon met dieren spreken.
Wij hadden een hond
en die deed het op de grond
toen moest hij weg
bracht mijn vader hem naar Schiphol
en op de boot. Naar Zweden.
Werd er gebeld.
Wie zat er op de stoep?
De hond!

zondag ^{week 24}
16 juni

Weet je waar ik
begraven word?
Bij Manke Nelis!

maandag^{week 25}
17 juni

167
^
2019
v
198

*Het lekker glijen
naar de blije zon
en dan dacht ik aan de bloemen.
Ik ging ze plukken
en ze laten staan.*

dinsdag ^{week 25}
18 juni

168
^
2019
v
197

**Ik ben aangepast.
Aan het uitzicht.**

woensdag^{week 25}
19 juni

169
^
2019
v
196

Ik sportte altijd en voetbalde met de jongens mee.
Niet netjes, wel leuk [grote grijns].
Wat je niet mag, is toch altijd leuk?
Lekker puh.
't Zit in me. Ik kan er niets aan doen.
Pssst: het schiet eruit!
Ik ben nog jong,
maar dat zie je niet meer.

donderdag ^{week 25}
20 juni

170
^
2019
v
195

De zomer begint.

De zon, daar word je mens van.

De zomerzon die alles kon.

Daarom zitten we hier, gaan we voort met leven.

Je kan het niet missen. Je moet naar buiten.

De zon en de maan,

dat is voor ons gedaan.

(Wil je ook de gratis seizoensmuziek voor mensen met dementie ontvangen? Meer info bij: ikruijssen@cordaan.nl, ehoorweg@cordaan.nl, a.liebrand@topaz.nl.)

vrijdag ^{week 25}
21 juni

171
^
2019
v
194

Slapen wij verstoord.

zaterdag ^{week 25}
22 *juni*

172
^
2019
v
193

Een violist begint op de c en een zigeuner glijdt
ernaartoe. Zo deed ik het het liefst.

Je moet elke dag je nagels vijlen. Je vlees maakt
de muziek.

Muziek is een beetje je bril als je karakter een
beetje positief is.

De muziek heeft mij alles gegeven.

Het geluid van de banden op de straat. Ook daar
zit muziek in. Overal.

En geluid is erg verschillend, hè.

Die negatieve stemmen geven geluid door.

Sterfgeval? Muziek draagt.

Belangrijkste. Geluid! Een waterval!

zondag ^{week 25}
23 juni

Mijn koppie is niet helemaal goed.
Het stapelt zich op wat ik moet lezen.
Dan wil ik mijn kinderen.
Daar gaan ze met het rammeltje met haar.
Als hij planken kan vinden om een huisje te maken,
dan doet hij dat, al duurt het de hele dag!

maandag ^{week 26}
24 juni

174
^
2019
v
191

Ik werd erin geduwd.
ik voelde: dit moet ik doen. Dit is mijn hart.
Onontbeerlijk. Dat moet je doen. Punt.
Je moet mens met een mens zijn. Niet anders.
En contact met het Opperhoofd. Want dat hoort.
Het is geen overtuiging, maar je kunt niet anders.
Dat kun je niet verwoorden. Dat gebeurt je.
Ik heb mijn best gedaan.

dinsdag ^{week 26}
25 juni

175
^
2019
v
190

**Vergeven is
moeilijk en
het grootste.**

woensdag ^{week 26}
26 juni

176
^
2019
v
189

Leuk hè! Dan doe je eens ergens aan mee.
Ik zat op een mondorgelvereniging. Mijn moeder
vond het geweldig.
Een paar weken geleden heb ik het nog geprobeerd.
Wist niet meer de woorden, dus durfde niet meer.
Ze vragen het weleens...
Zeg ik: 'Zeg jongens het is niet meer als vroeger.'

donderdag ^{week 26}
27 juni

177
^
2019
v
188

Ik ben nooit geweest met vakantie.
Een tijdje geleden ben ik geweest.
Ik heb oudere zus en jongere zus,
die wonen in Bogor, 200 km van Jakarta.
Pijn hoofd hoor. Te druk.
Kan ik niet meer tegen.

vrijdag ^{week 26}
28 juni

178
^
2019
v
187

Ook tegen een kind:
praat goed.
Toon jezelf
wat wie je bent.

zaterdag^{week 26}
29 juni

179
^
2019
v
186

Ik ben niet zo iemand
die altijd haar zin
moet hebben.

Ik luister graag naar
anderen.

zondag^{week 26}
30 *juni*

180
^
2019
v
185

De afschaffing van de slavernij,
zo lang niet te bevatten! Het volkslied.
Was hele eer! Je staat op. Kondreman,
betekent landgenoten. Zo is de
geschiedenis van ons land. Ik ben vijftig
jaar weg uit Suriname en nog steeds is
Suriname mijn land. Ik denk aan die
tijden, kan je niet helpen.

**Viering afschaffing slavernij Suriname.*

maandag ^{week 27}

01 juli

181
^
2019
v
184

Gewoon met de zon
erbij. Dan geniet ik.

dinsdag^{week 27}
02 juli

182
^
2019
v
183

Mijn vader,
mijn vader was de eerste die
motorfietsen kon,
naar België,
Dinant.
Ja, altijd,
elk weekend,
een stofbril,
vrij...!

woensdag ^{week 27}
03 juli

183
^
2019
v
182

Mijn broer zei: ‘Mama hoe
komen er kinderen?’

Ze zei: ‘Ga maar naar de
dokter.’ Seksuele voorlichting,
deden ze niet aan.

donderdag ^{week 27}
04 juli

184
^
2019
v
181

**Als je ouder
bent, doe je het
opnieuw en
kun je het beter
doen.**

vrijdag ^{week 27}
05 *juli*

185
^
2019
v
180

*O, zo mooi.
Dan waren we hier goed,
dan heb ik u ontmoet,
dan is het goed
dat u aan de godsdienst doet.
Toch geven we dat eens een tik,
dan weet je we zijn met z'n tweeën
en dan geef je elkaar schik.*

zaterdag ^{week 27}
06 juli

186
^
2019
v
179

Wandelen. De rondweg om de stad.

Een huisje. Tentenkamp. Later.

Als je achter het stuur zit, zie je ook alles.

Je ziet het anders. Je bent geconcentreerd.

Je ziet het net zo goed als de rest.

Bos- en waterland.

Je loopt een bospad in, en je komt bij het water uit.

En dan ben je bij het water, daar ben je in het bos.

zondag ^{week 27}
07 juli

187
^
2019
v
178

Hoe oud ben ik?

Ik denk boven de dertig...

maandag ^{week 28}
08 juli

188
^
2019
v
177

Dat is een dagvlieger
geweest. Die is even
geweest en vergeet
me weer.

dinsdag^{week 28}
09 juli

189
^
2019
v
176

Geel, ja!

Zoals ik het zie, wel.

Er zijn verschillende gelen.

Dat doet mij goed.

Zo lekker zonnig.

Maar heel rustig.

Het is de natuur die het ons geeft.

Het geurt!

woensdag ^{week 28}
10 juli

Ik blijf groeien. Ik had mijn ziel
verstopt. Maar nu ben ik niet
streng meer voor mezelf en nu
komt mijn ziel tevoorschijn.

donderdag ^{week 28}
11 juli

191
^
2019
v
174

Zwemles. Moest ik wel. Van mijn vader.
Is het allerbeste, als je samen spelen, dat je samen
gaat délen!
Een ander zei: Ga maar liggen en drijven maar.
Vooral de handen zo. Anders was je plat.
En ging het niet zo gat.
We konden zo lang niet. Maar toch wel even...
achteraf...
Het werd me geleerd. Je voelde dat je het geleerd had.
Daar wen je aan. Omdat je lichaam zwemmen gaat.
Het drijft.

vrijdag ^{week 28}
12 juli

192
^
2019
v
173

Ik droomde over mijn vader.

Ik zag hem en zei: 'Papa, ik ben
eindelijk gelukkig.'

Na 80 jaar eindelijk gelukkig.

zaterdag ^{week 28}
13 juli

193
^
2019
v
172

Ik hou veel van mijn moeder.
Veel respect voor haar.
In de oude tijd in de crisis heeft ze ook veel gedaan,
de crisis van voor de oorlog is veel erger dan nu.
Ik mis haar zo,
ik heb echt heimwee.
Wat moet ik daar nou mee,
ik kan het nergens kwijt ook.
Niet bij mijn kinderen, dus wacht ik er maar mee.
Elke dag word je ermee geconfronteerd.
Je kunt er best over praten, maar je kunt het beste
laten rusten,
anders word je er ziek van.
Je moeder missen is zwaar als je jong bent.

zondag ^{week 28}
14 juli

194
^
2019
v
171

Ik kan me best herinneren,
dat ik van Amsterdam naar Zandvoort
ging. In zee! Lekker warm.
Wel het water in.
Maar niet zorgen dat je met de voeten
van de grond komt.
Dan ging het water tot zo ver. Tot net
boven mijn knieën.

maandag ^{week 29}
15 *juli*

195
^
2019
v
170

Ik lees van alles.

Vanaf dat ik lezen kon las ik alles en
mijn moeder daarentegen niet.

En mijn zuster ook niet.

Ik houd van bloemen,
van dieren.

Daar leef ik voor.

En ook wel voor de mensen,
mijn ouders en mijn zusters.

dinsdag ^{week 29}
16 juli

196
^
2019
v
169

Slaapmedicijn. Is niet gezond
om lang te slapen.

Vergeetachtig, kan je niets aan doen.

Dokter zei: 'Kunnen we niets aan doen.'

woensdag ^{week 29}
17 juli

197
^
2019
v
168

Mijn lieverd, je mag schrijven wat je graag wilt.
Als je het niet opschrijft, onthoud je het niet.
Je bent heel goed met je vingers.
Is goed dat je dat kan.
Als je schrijft, moet je het ook onthouden.
En is altijd best en als je het niet weet, kun je
terugkijken en weet je waar je over praat.
God, jij typt heel snel. Hoelang doe je dit al?
Vroeger deed je dit met schrijven, toch?
Had je vele kilometers. Vellen hè?!
Je hoeft je grote koffer niet meer te dragen.
Je ossenwagen.
Dit is veel makkelijker.

donderdag ^{week 29}
18 juli

198
^
2019
v
167

*O, ik vind het mooi.
Ik kan er niets aan doen,
wat is dat prachtig!
Het orgel en de viool.
Maar ook de piano doet zijn best,
die ook muziek weergeeft.
Hoor eens even,
het geeft je wat
en het hoort...
Mooier kan het niet zijn!*

vrijdag ^{week 29}
19 juli

199
^
2019
v
166

In Zuid-Afrika had ik twaalf
honden, maar toen oma stierf
moesten de honden weg.
Honden kosten geld,
hadden we niet,
moesten de begrafenis betalen.

zaterdag ^{week 29}
20 juli

200
^
2019
v
165

**Wat heb je een
ongesloten
karakter,
prachtig mooi!**

zondag^{week 29}
21 *juli*

201
^
2019
v
164

Mevr. G., *glimlachend*: “Echt zomer, ik krijg er kriebel van!”

Er worden ijsjes uitgedeeld. Kreeg u vroeger weleens een ijsje?

Dhr R.: “Jamin, met een karretje door de stad. Een bel d’r aan. Die reed door heel de stad heen. Als Jamin door de straat ging, was het altijd: ‘Moet je ijs? Ga maar naar beneden.’ En dan gauw de trap af, de straat op.”

Mevr. G., *lachend*: “Wij hebben het eens een keer gezien, dat Sinterklaas zo van de trap af gleed.”

Kreeg mevr. G. weleens een ijsje, als kind?

Mevr. G.: “Dat was zo gezellig. Van mijn moeder kreeg ik meteen het.”

Dhr. R.: “Als je bij Jamin kwam, had je ijswafels. Voor een dubbeltje. Zakgeld? Ja, dat bestond al, een stuiver! Dan ging je wel naar Jamin. Die bestond toen al, dan ging je kijken wat je lekker vond en dat kocht je dan. Een wit karretje is het.”

Mevr. G.: “Ik was altijd zo gezellig!”

maandag ^{week 30}
22 juli

202
^
2019
v
163

Er ontstaat hier nu
een ongeloofelijke
hoofdpijn om het
netjes te zeggen.

dinsdag^{week 30}
23 juli

203
^
2019
v
162

*Soms komen er tijdens de ontmoetingsgroepen
oude liedjes bovendrijven.*

**Opoe, betaal de huur,
want de huisbaas die kijkt zo zuur.
Opoe nam de kinderstoel,
sloeg de huisbaas op zijn smoel.
Opoe, betaal de huur.**

*(We zijn bezig met de gratis muziek voor mensen met
dementie, editie: 'Pareltjes uit het verpleeghuis'.*

*Meer info bij: ikruijssen@cordaan.nl, ehoorweg@cordaan.nl,
a.liebrand@topaz.nl.)*

woensdag ^{week 30}
24 juli

204
^
2019
v
161

Het bewegen is het leven van
het dansen.

Ik zou niet ophouden met dansen
voor een man.

Dat doe je of dat doe je niet.

donderdag ^{week 30}
25 juli

205
^
2019
v
160

Eindeloos geluk...
Dat klopt niet...
Maar is wel gezellig...
Nou ja, laten we dat
hopen.

vrijdag ^{week 30}
26 juli

206
^
2019
v
159

Ach, wat je zelf doet,
dat merk je zelf
niet zo, dat ziet
een ander beter.

zaterdag^{week 30}
27 juli

207
^
2019
v
158

Jarig zeker! Ik was de jongste.
Zelfgemaakte slingers.
Nee, niet toegezongen,
helemaal niet.
Heb dat zelf niet verzonnen.

zondag ^{week 30}
28 juli

208
^
2019
v
157

Decolleté: net blote billen.

maandag^{week 31}
29 *juli*

209
^
2019
v
156

Liedjes zijn
een pleister.

dinsdag^{week 31}
30 *juli*

210
^
2019
v
155

Mevr. A.: “Zo in je eigen huis is het vaak tobben.”

Mevr. K.: “Volharding met een groot dik boek.”

Mevr. A.: “Volhardende liefde ook. Zijn ze al tijden mee bezig. Wist je dat ook?”

Mevr. K.: “Dat we geloven erin. In God allemaal.”

woensdag ^{week 31}
31 juli

211
^
2019
v
154

Gewoon doen. Niet bang zijn.

Bang zijn helpt niet.

Weet niet of ik gelijk had, maar zo denk ik.

Angst – ik ben eraan gewend geraakt,

laat maar komen wat komt, ik kan er

toch niet tegen vechten.

donderdag ^{week 31}
01 augustus

212
^
2019
v
153

Zuid-Afrika, Tafelberg.

Aan de voorkant prachtig, maar ook aan
de achterkant prachtig.

7000 km maisgrond.

Zon en een beetje water en dan geeft hij heel veel
terug. Práchtig mais.

Hoogland geeft beter mais dan lager laagland.

Kwaliteit is beter. Hooglandmais wordt gebruikt
voor gebakjes en taart.

Waar de staat geld aan kan verdienen.

vrijdag ^{week 31}
02 augustus

213
^
2019
v
152

Zeezeilen op het IJ,
dat is ook mooi.
Ik heb er nog foto's van.

zaterdag ^{week 31}
03 *augustus*

214
^
2019
v
151

Als het te moeilijk is,
gaan we naar huis.

zondag^{week 31}
04 *augustus*

215
^
2019
v
150

Mijn vader was schoenmaker, hij maakte
de schoenen voor Parijs.

Hij had een kamer in de Moulin Rouge.

Voor de koning van circus Strassburger.

Dat is een kwestie van begrijpen,

niet van lol doen,

in het leven.

maandag ^{week 32}

05 *augustus*

216
^
2019
v
149

Tja, ik ben mensen verloren die ik niet had
willen verliezen.

Als je stil zit, verleden week ook,
denk je: gaat wel voorbij, maar je moet afstand nemen.
Is moeilijk, je hebt al zoveel meegemaakt.

Zoveel rottigheid meegemaakt.

Ook mooie dingen hoor.

Zijn weleens mensen die gaan je voor je voeten lopen.

Denken dat ze meer zijn dan een ander.

Ach, je laat die dan maar.

dinsdag ^{week 32}
06 augustus

217
^
2019
v
148

**Ben een beetje
uit elkaar gegroeid,
werd allemaal
te veel.**

woensdag ^{week 32}

07 augustus

218
^
2019
v
147

Wat is het licht buiten prachtig!

Wij hebben toch wel mooie dingen, zo!

Het licht en het leven, het is een feest.

Wat is de zon mooi.

De zon groet ons. Voor de mens.

donderdag ^{week 32}
08 augustus

219
^
2019
v
146

Oh, wat een krenge?
Oh, een kring!

vrijdag^{week 32}
09 *augustus*

220
^
2019
v
145

In de ochtend wil je
een vrolijk liedje.
Dan wil je vrolijk zijn.

zaterdag^{week 32}
10 *augustus*

221
^
2019
v
144

*Ik woonde in Noord.
Bij de Fokker.
Met de pont.
Zwemmen.
Noord-Hollands kanaal,
springen,
vissen,
wormen zoeken,
rust.
Er is genot van vissen.
Het kabbelen van het water.*

zondag ^{week 32}

11 augustus

Offerfeest

222
^
2019
v
143

Ik weet geen liedje. Ik ben te oud ervoor. Ik ben 95.
Hoe ouder, hoe mooier. Ik vind gezondheid belangrijker.
Je had een regelmatig leven.
Je werd er ook op wakker.
De klok staat automatisch.
Twaalf uur meestal warm eten.
Ligt natuurlijk aan wat voor werk je doet en of je
kinderen hebt.
Maar eten is het allerbelangrijkste!

maandag ^{week 33}
12 augustus

223
^
2019
v
142

**Hoe het voelt
ligt aan hoe je
het ontvangt.**

dinsdag^{week 33}
13*augustus*

224
^
2019
v
141

Zo is het hele leven van de mens.

Het leven is ons gegeven.

Zo is het gegaan, zo is het gedaan.

Tijden van het leven is altijd gegeven.

Niet overdreven. Dat is alles op je leven.

Een mens is een mens, een wens is een wens.

woensdag ^{week 33}

14 augustus

225
^
2019
v
140

Chocolade moest ik verstoppen.
Daar kon mijn man niet afblijven,
maar je moet er niet te veel van
nemen hoor.
Alles met mate.

donderdag ^{week 33}
15 augustus

226
^
2019
v
139

I wanted to lend a guitar of a friend,
but was too late to follow up on his order.
I have to practice. God helps those who
help themselves.
If you want to do something, you have
to be serious about it.

vrijdag ^{week 33}
16 augustus

227
^
2019
v
138

Dit gedicht las ik in het boek van Max Havelaar.
Multatuli, las het twee jaar geleden,
onthield het gelijk.
Multatuli betekent voor mij de geschiedenis
van Indonesië.
Voor sommige dingen heb ik een fotografisch
geheugen, denk ik.
Omdat ik het zo mooi vind. Dat is de liefde
tussen moeder en zoon.
Een zoon houdt meer van zijn moeder.
Een dochter meer van haar vader.
Nee hoor, is hetzelfde.
Houden alle drie op een andere manier van mij.
Niet irritant hoor!

zaterdag ^{week 33}

17

augustus

228
^
2019
v
137

Thank you because you open
my mind to other ways.
So I show you my gratitude.
The guitar helps with it.

zondag^{week 33}
18
augustus

229
^
2019
v
136

Een tweegesprek: woorden lijken elkaar volstrekt niet te raken, de taal onnavolgbaar, maar er is contact, plezier, veel expressie in de gezichten...

Mevr. K.: “Ik ben niet uit mijn bed gestaan.”

Hr. A., *glimlachend*: “Als je naar d'r hoofd kijken, ja. Een mooi koppie hoofd.”

Mevr. K.: “De één speelt zo, de één speelt zo. Tonia en Mientje, die gaan er samen naartoe. Ze zijn er toch niet. Ik heb het zelf meegemaakt.”

Hr A.: “Totaal niet. Of ze zitten te lezen, of ze zitten met een ander leesgeval... rustig... Ik heb al iets gedaan, ik wist dat ik iets gepakt had.”

Mevr. K.: “Verschillende stoffen staan er klaar.”

Hr A.: “Daar ging het in principe ook om: de veiligheid.”

Mevr. K.: “Tja, ze deden het toch al. Als jullie niet weggaan [*vriendelijke glimlach*], dan schóp ik jullie weg. Ik ben er ook een deel van. Maar moet je horen, vijf, tien euro moet je toegeven. Ben je gek.”

(Het gesprek wordt vervolgd op 20 augustus)

maandag ^{week 34}
19 augustus

230
^
2019
v
135

(Vervolg van het tweegesprek van 19 augustus)

Hr A.: “Je houdt het gewoon bij d’r.”

Mevr. K.: “Als er niemand zit, nee...”

Hr A.: “Niet uitgeven, dat heeft eigenlijk twee dingen. Dat uitgeven van die paar centen als je uitgaat. Dan mag het. Af en toe zit dat erbij.”

Mevr. K.: “Mijn vader gaat elke avond na z’n eten... en ik ga mee. Meer grote mensen heb ik niet. Ik weet niet wat ik zeggen moet, er zit zoveel in.”

Hr A., *haar vriendelijk toeknikkend en glimlachend*: “Het is er eentje hoor, hè, oma?”

Mevr. K.: “Is het voor jou of voor je meisje? Dat dacht ik al. Ik moet toch geen schouder hebben. Je hebt... 48 vaste bollen heb je.”

Hr A.: “Het gebeurt – het hoort erbij.”

Mevr. K.: “Die twee eerste, dat zijn twee kleintjes, die blijven zitten.”

dinsdag ^{week 34}
20 augustus

231
^
2019
v
134

Het zijn geen verhalen,
maar herinneringen.
Dat is een groot verschil.
Herinneringen heb je beleefd.

woensdag ^{week 34}
21 augustus

232
^
2019
v
133

Liederen zijn leuk
om te horen voor de
herinneringen,
maar niet om te zingen.

donderdag ^{week 34}
22 *augustus*

233
^
2019
v
132

Je leerde Spaans op school en Frans.
Lag aan de school. Niet alleen op school,
maar ook op straat.
Komt door de landen eromheen. Venezuela, Cuba,
Colombia.
Je helpt ze, want ze spraken niet allemaal de taal.
Soms ook Chinezen die Engels spraken.
Was leuk wel, je maakte wel wat mee.
Papiaments was de voertaal.
Die moest je kennen.

vrijdag ^{week 34}
23 augustus

234
^
2019
v
131

**Vrolijk kijken
kan ik pas straks.**

zaterdag^{week 34}

24 *augustus*

235
^
2019
v
130

Van kwaad worden,
word je ook warm van.
Dan zei ik tegen mijn
broers: ‘Sodemieter op.’
Met tranen in mijn ogen.

zondag ^{week 34}
25 *augustus*

236
^
2019
v
129

Vroeger waren
de mensen veel
geloveriger bij
dingen.

maandag ^{week 35}
26 *augustus*

237
^
2019
v
128

‘Ik hou van Holland.’ Mooi liedje voor mijn
zoon, die woont in Frankrijk.

Dat hoort bij ons land. Dit liedje onthoud
je zelf heel goed, dat zongen we in het
Jappenkamp als verzetslied. Dat verstonden
ze toch niet en was puur Hollands.

dinsdag ^{week 35}
27 augustus

238
^
2019
v
127

Waar zijn
de mannen?

Die zijn hem
gesmeerd!

woensdag ^{week 35}
28 augustus

239
^
2019
v
126

Ze vertelden me gewoon waarom
het niet mocht.
Omdat het schade berokkende,
hetzij levenden, hetzij zieken.
En dat is me zo bijgebleven, dat ik altijd
daaraan ben blijven denken.
Dat zijn van die gebeurtenissen die zo
belangrijk zijn, die je niet los wil laten.
Die zitten aan je body en gaan niet
meer weg.

donderdag ^{week 35}
29 augustus

240
^
2019
v
125

Ik praat graag erover en ja ik schrijf ook graag.

Aan mensen vraagjes stellen.

Ik doe dat ook graag omdat het dieptevragen uit je body zijn.

En daar gaat het over en die gaan vaak moeilijker over het front.

En erover praten gaat vaak moeilijker en is dus bijzonder als ze erover praten en schrijven.

Als je je voornaam geeft, dan praat je ook vertrouwelijker en dat bedoel ik ermee.

Als je ze opschrijft wat ik heb geconstateerd dat er meerdere mensen zijn die dan ook willen praten.

Dat je helpen kan.

En daardoor ook gelegenheid hebben dat andere kinderen daar ook van leren en over kunnen praten en dat is in wezen hetzelfde.

Achter dat praten zit dat erachter.

Die mond heb je niet voor niets gekregen.

Heb je gekregen om te praten, kun je alles verklaren en mee doen.

En dat is heel bijzonder als iemand dan praat.

vrijdag ^{week 35}
30 augustus

241
^
2019
v
124

**Ach, ik heb mijn
tanden niet in,
dan moet ik wel
vals zingen.**

zaterdag ^{week 35}

31 *augustus*

242
^
2019
v
123

September,
dan slaat oktober
ook beter.

zondag^{week 35}
01 september

243
^
2019
v
122

De vragen zijn vaak ook moeilijk en zijn de vragen die de ander besproken wil worden en ze weten en voelen ook dat het moeilijk is om erover te praten. In wezen moet het besproken worden als je echt vrienden wilt zijn.

Ik vind het ook fijn om erover te praten en ik weet dat de ander dat niet snel doet en dat je hem helpt bij hem in het diepst van zijn body.

En dat helpt en dat is bijzonder.

Als je ergens gaat staan en het doet, help je velen.

En als je zelf makkelijker praat, help je de ander ermee.

En als je niet met de ander erover mag praten, praat je er niet makkelijker over.

maandag ^{week 36}
02 september

244
^
2019
v
121

Wij kregen een boterham met suiker.
En de buren een boterham met kaas.
Zo simpel.
Je hebt oog voor de minderen.
Dat is een besef.
Maar geen leuk besef.

dinsdag ^{week 36}
03 september

245
^
2019
v
120

Mijn moeder zei altijd:

‘Wees dankbaar dat je leven mag
en dat je de naasten helpen moet.’

Dankbaarheid voor hoe het leven is,
door Hem gegeven.

woensdag ^{week 36}

04 september

246
^
2019
v
119

Als je verkering krijgt.
Dat is toch opleven!
Dat is het móóiste dat er
op de wereld bestaat.

donderdag ^{week 36}
05 *september*

247
^
2019
v
118

Je zou de jeugd van mij niet aan
de jeugd van nu geven.

Zij zijn anders opgevoed.

Je wilt een jeugd beter geven.

Weet ik niet hoor, maar denk ik
over het algemeen wel zo.

Was een hele andere tijd.

vrijdag ^{week 36}
06 september

248
^
2019
v
117

Amsterdam is helemaal een stad

waar je toch veel aan had.

Ik vind de bomen zo mooi.

*Dan kwam je uit de straat en dan zag je die bomen
en die moet je toch weleens bij je hebben.*

Dat je eens even kunt leunen.

zaterdag^{week 36}
07 september

249
^
2019
v
116

I am a Christian, but not the best.
But I can't say I'm not a good one,
because that wouldn't be good for me.
But I make mistakes.

zondag ^{week 36}
08 september

250
^
2019
v
115

Mijn vrouw leeft nog, die is 84 jaar,
die heeft ook een hoop voor haar kiezen
gehad. Maar ze is er nog. 62 jaar lief en
leed. Heb je niet veel meer. Het is mij
gegund, ben ik dankbaar voor.

maandag ^{week 37}
09 *september*

251
^
2019
v
114

“Zullen we ‘Ik geef je een roosje mijn Roosje’ zingen?”

Mevr. A.: “Ik vind het wel een mooi lied,
maar het is mij te zoet!”

Mevr. B.: “Ze wil een zout liedje.”

We zingen ‘Ouwe taaie’.

Mevr. A., tevreden: “Dat is zout!” Zingt vervolgens
luidkeels mee.

Mevr. B., lachend: “Met suiker en de zoutpot er bij.”

dinsdag ^{week 37}
10 september

252
^
2019
v
113

Ik keek stiekem naar binnen in de kerk
en dan hoorde ik de muziek. Dat vond ik zo mooi!
Daar hoorde ik het orgel zo mooi.
Ging ik achteraf zitten.
De klokken geven ons bericht:
geef het leven een gezicht.
Het was opeens alsof alles licht was.
En dan ging ik naar huis en dan was het voorbij.
Wat is dat toch mooi,
als die kerk en het orgel speelde,
dan móest ik toch wel even zingen!

woensdag ^{week 37}
11 september

Ik heb de andere kant bekeken.

Dat als je bij je personeel zit,
dat je goed kijkt, dat er niet eentje bij zit die het werk
niet kent.

Dat is heel goed gegaan.

Je kent het niet allemaal, dus je moet samenwerken.

Je kan het van elkaar overnemen.

Je moet in een heleboel ambachten op hetzelfde
niveau zitten.

donderdag ^{week 37}
12 september

254
^
2019
v
111

Ja, weet je wat: al je vrienden en kennissen ben je kwijt. Ik zit nou hier en je vangt het lekker op. Lief en leed is niet te vergelijken. Je moet je tijd uitzitten, dat is nou eenmaal zo.

vrijdag ^{week 37}
13 september

255
^
2019
v
110

Kreeg wel een keer een schop onder mijn kont.
Ik vloog zo door de kamer. Ik was licht en klein.
'Ja meneer, nee meneer': daar pas ik niet in.
Ik wil best 'Ja meneer, nee meneer' zeggen,
maar dan vind ik wel, dat iemand het moet verdienen.
Jaknikkers? Oh schei uit.
Ik moet iets te schoppen hebben.
Geen makkelijk karakter,
[grote glimlach] wel makkelijk haar.

zaterdag ^{week 37}
14 september

256
^
2019
v
109

Mevr. L., die vandaag een beetje verdrietig is:

“Vier heb ik er, daar zijn er twee van dood.”

Het is even stil...

Mevr. K.: “Toch is het altijd zo lang geleden...

Maar we hebben niks te klagen. Maar we moeten wel onszelf bedragen. Zo zijn wij mensen!”

zondag ^{week 37}
15 september

257
^
2019
v
108

Het was mooi... en ook een
beetje verdrietig. Al die oudjes.
Ik ben zelf ook oud.
Dat trok me aan.

maandag ^{week 38}
16 *september*

258
^
2019
v
107

Mannen willen maar één ding hebben.
Ik zoek weer een rijke man [*proest het uit*].
Een lieve man, die moet je hebben.
Die helpt je veel.
Dan doe je het samen.

dinsdag ^{week 38}

Prinsjesdag

17

september

259
^
2019
v
106

Alles ben ik aan
het vergeten,
zo'n vrouw ben ik.

woensdag ^{week 38}
18 september

260
^
2019
v
105

*Storm, de therapiehond, ligt bij een
hele verdrietige bewoonster op bed.*

Oh, daar gaat zoveel
kalmeringsmiddelen
van uit! Moet je nou
eens zien! Heerlijk.

donderdag ^{week 38}

19 september

261
^
2019
v
104

*Wij hebben thuis een orgel.
Wij hadden een orgel in de kamer. O, zo mooi.
Mijn vader zei: 'Dat moet je doen. De muziek déélt aan ons.
Het leven is voorbij. Je hebt het goed gedaan.
Doe toch gerust, je doet al veel genoeg, je bént geen engel!
Doe nog eens, kind, speel nog eens.
Hoe meer je het doet, hoe beter het wordt.
Ga nou eens even zitten en speel niet zo vlug.
Speel nou niet zo vlug, speel langzaam.'
Het orgel stond in de kamer. Dat gaat nooit weg.
Vader zei: 'Je deed het goed. Je luisterde wat je deed.
Zo moet het zijn, het Largo van Händel.'
O, zo mooi.*

vrijdag ^{week 38}
20 september

262
^
2019
v
103

De herfst begint.

De kleuren wat er valt, de bloemen en de bladeren.

Ze vielen naar beneden toe. Ze vielen neer.

Door het slechte weer.

Dan zie je de bomen. Kaal.

Ik vind het toch wel mooi.

Wij mogen daar niets over zeggen.

Wij zijn niet de baas.

De bomen zijn niet om aan te komen.

(Wil je ook de gratis seizoensmuziek voor mensen met dementie ontvangen? Meer info bij: ikruijssen@cordaan.nl, ehoorweg@cordaan.nl, a.liebrand@topaz.nl.)

zaterdag ^{week 38}

21 september

Wereld
Alzheimer Dag

263
^
2019
v
102

Vlak voor het kamp was een grote radio waar de namen werden opgeroepen van de mannen die nog leefden. Toen hoorden we dat hij leefde. Heeft nog een hele tijd geduurd, voor we hoorden dat hij in Australië was. Zijn we daarnaartoe geëmigreerd. Waren daar ingekwartierd. Mijn moeder kende de taal niet, moesten wij mee voor de boodschappen. Ze misten ons zo toen we weg moesten. Werden daar zo in de watten gelegd.

zondag ^{week 38}
22 september

264
^
2019
v
101

**Ach gossie,
ik vergeet de
honger helemaal
door het zingen.**

maandag ^{week 39}

23 *september*

265
^
2019
v
100

Zingen is luisteren mijn kind.
En je hart mee laten gaan om hogerop
te komen en nergens aan te denken.
Ik was nog geen negen of tien jaar en
hij zei: 'Zing dat!' Zei ik: 'Kan ik niet.'
Zei hij: 'Zing het.' En ik deed het.

dinsdag ^{week 39}
24 september

266
^
2019
v
99

Een beetje boos mag
best. Als je gelaten
bent, ben je verloren.

(Paula Irik heeft een prachtige poëziebundel samengesteld uit het Dementees, in samenwerking met Bette Westera en Sylvia Weve: 'een beetje boos mag best. dementees m/net poëzie.' Het is via uitgeverij Elikser te bestellen.)

woensdag ^{week 39}
25 september

267
^
2019
v
98

Kun je je niet voorstellen. Dan de fase
verkering, trouwen. Dat zeg ik erbij.
Mijn vrouw raakte zwanger. Een buiten-
baarmoederlijke zwangerschap in het
tweede jaar. We wilden graag kinderen.
Kwam een stukje voor. Een jaar de rem
erop gezet. Tot we toestemming kregen.
Risico gekregen. Toen succes.
Twee jongetjes gekregen. En het resultaat
hangt aan de muur.

donderdag ^{week 39}
26 september

268
^
2019
v
97

**Ik voel me
als een pop.**

vrijdag^{week 39}
27 september

269
^
2019
v
96

Geen verbeelding, maar wees toch mens.

Dan wordt het beter.

Dan hoor je toch naast elkaar te zijn.

Je bent een aal, je bent brutaal.

Wat doe je met de mensen?

Ben je netjes? Ben je goed?

Dan word je mens.

Dat zijn mensen, die zijn toch wel aardig en waardig.

zaterdag ^{week 39}
28 september

270
^
2019
v
95

Over mijn naam moest ik nadenken.

zondag^{week 39}
29 september

271
^
2019
v
94

Goedemorgen.
Je mag wel
opschieten! Anders is
het goedenavond.

maandag^{week 40}
30 *september*

272
^
2019
v
93

Eline heeft prachtige oude boeken meegenomen voor de ontmoetingsgroep en zegt 'Alleen op de wereld' zo mooi te vinden.

Mevr. S. knikt instemmend: "Alleen op de wereld' is me goed bijgebleven."

Dhr. K. grijnst: "Pippi Langkous was wel aardig."

Mevr. L. raakt geëmotioneerd en wijst naar een boek van Multatuli: "Ik heb Max Havelaar gelezen, dat gaat echt over het Indonesië waar ik ben opgegroeid."

Dhr. K. wijst naar Shakespeare: "Prachtig! Tot diep in de nacht gelezen. Boeken moet je niet verstoppen. Ja, ik hou van lezen. Ik ben wel zuinig op boeken, anderen niet."

dinsdag ^{week 40}
01 oktober

273
^
2019
v
92

**Heel gewoon:
man en vrouw
tegelijkertijd.**

woensdag ^{week 40}
02 oktober

274
^
2019
v
91

We hebben een lapjeskat gehad. En ook een zwarte. We hebben alle kleuren gehad. Mijn moeder was gek met haar katten. Ze ging niet eerder op bed, eerst moesten de poezen binnen zijn. Ze riep altijd de beestjes bij elkaar. Alle namen. Eerst alle beestjes bij elkaar. Eerst de poezen binnen, anders ging moeder niet naar bed.

donderdag ^{week 40}
03 oktober

275
^
2019
v
90

*Een kat is een schat, dat is altijd geweest.
Van de beesten krijg je altijd leuke dingen.
Dan kijken ze naar je.
Want dan komen ze stiekem met een pootje bij je.
Als ik een beest heb, vind ik het altijd fijn.
Het is heel typisch, ze hangen aan je.
Ze vergeten niet.
Ze kijken naar je. Ze weten dat je hier mag zijn.
Ik aai ze altijd over hun kop. Dan weten ze dat
ze er mogen zijn.*

vrijdag ^{week 40}
04 oktober

276
^
2019
v
89

**Ik ben oud,
maar wel aardig.**

zaterdag^{week 40}
05 oktober

277
^
2019
v
88

Ik zeg het precies
zoals ik het denk.

zondag ^{week 40}
06 oktober

278
^
2019
v
87

Denk erom dat je het goed doet.
Anders red je het niet. Want je redt het niet.
Heel wat dingen zijn geweest,
dat is altijd ons leven.
Zo gaat alles voorbij, wat komt en wat niet.

maandag ^{week 41}
07 oktober

279
^
2019
v
86

*Na een tijd, dan zijn we zo verblijd.
Dan zingen we de hele wereld.*

dinsdag ^{week 41}
08 oktober

280
^
2019
v
85

Ik heb andere boeken die mijn
ouders doorgaven aan mij. Als ik in
een bibliotheek kwam, was ik blij.

woensdag ^{week 41}
09 oktober

281
^
2019
v
84

*Buiten,
want dan loop ik te fluiten.
De bomen vind ik zo mooi.
Kastanjes – en die lagen op de grond.
En dan had ik een zakje.
En dan ging ik naar boven. En dan legde ik ze
op een schaalpje.
En dan dacht ik: wat een kleur.
Hele mooie kleuren. En wij gaan ermee kleuren.
Een beetje warmer.*

donderdag ^{week 41}
10 oktober

282
^
2019
v
83

Vroeger dacht ik, dat het met 65 jaar
of 70 jaar fijner zou zijn. Later, toen ik
ouder werd, dacht ik: Ze zullen wel
gelijk hebben gehad. Heb ik nooit zo
aan gedacht tot nu.

vrijdag ^{week 41}
11 oktober

283
^
2019
v
82

Dan gaat er veel over je heen.
Het leven heeft gegeven wat je
toch moet leven.

zaterdag ^{week 41}
12 oktober

284
^
2019
v
81

Regent is gezegend.
Met regen geeft God
de zegen.
Hele winkels vol.

zondag^{week 41}
13 oktober

285
^
2019
v
80

Wat een mooie tekst hè: 'Ga met God en hij zal bij u zijn.' Een beetje opgevangen worden. Ook omdat je bij elkaar bent. Als je dezelfde plannen hebt, gedachten hebt, dan wordt het sterker. En ieder heeft toch zijn eigen verhaal en de volgende keer kom je toch weer een stukje verder. Maar als je doelen en idealen uit elkaar liggen, dan wordt het moeilijk.

maandag ^{week 42}
14 oktober

286
^
2019
v
79

Ik ben zo blij van
vanmiddag,
wij springen mee.

dinsdag week 42
15 oktober

287
^
2019
v
78

Dat herinner je je als je het
erover hebt. Ja ja, zal ik maar zeggen:
word ik een beetje vrolijk van.
Ja ja, is altijd goed.

woensdag ^{week 42}
16 oktober

288
^
2019
v
77

Wandelen in de omgeving ook.
Je had toen ook de Veertig
Heuvelenloop. Buiten de natuur in,
even alles anders.

donderdag ^{week 42}
17 oktober

289
^
2019
v
76

Dat is gemakkelijke
spreektaal.

vrijdag ^{week 42}
18 oktober

290
^
2019
v
75

Speeltuin: ik deed er alles. Ik klom
graag. Soms zat ik boven in de boom.
Toen ik klein was, durfde ik niet altijd
naar beneden, maar liet ik me wel
zakken. Doe het nog hoor!

zaterdag ^{week 42}
19 oktober

291
^
2019
v
74

Een gesprek op gang brengen, is niet altijd makkelijk. Het is zoeken en aftasten en tja, soms gewoon domme vragen stellen. Irene vraagt: Mag ik opschrijven wat u zegt?

Dhr. Z.: “Tuurlijk mag u de dingen opschrijven. U doet me geen pijn. Zijn dingen die zijn gebeurd. Ik heb gevaren op de Oranje Nassau. Het was een Nederlands schip, ik was matroos.”

Was het zwaar werk?

Dhr. Z.: “Nee, niet zwaar werk. Gewoon werken. Elk mens moet werken om te kunnen leven. Ik ben één van ze. Ik moet toch eten en kleren aantrekken. Internationaal, dat is mijn werk geweest. Oranje Nassau marathon. Noem maar op. Koninklijke Nederlandse Stoomboot Maatschappij. Dat is niet een schipmoeder. De schepen zijn net als een auto. Je komt overal.”

Mocht u zelf kiezen op welk schip u wilde werken?

Dhr. Z.: “De bazen zeggen: ik kom iemand tekort. Zegt andere baas: ik heb wat voor jou.”

Mag ik u nog iets vragen?

Dhr. Z. knikt.

Deed u hetzelfde werk op elk schip van de maatschappij?

Dhr. Z.: “U stelt domme vragen, maar u bent een dame. U stelt ze zoals ze zijn. Elke maatschappij blijft bestaan. Daarom is het een maatschappij.”

(Het gesprek wordt vervolgd op 21 oktober)

zondag ^{week 42}
20 oktober

(Vervolg van het tweegesprek van 20 oktober)

Irene zingt een lied over de zee, een Surinaams lied. Dhr. Z. neuriet mee en we complimenteren elkaar. Irene vraagt of hij alle liedjes kent.

Dhr. Z.: “Nee, ik ken niet alle liederen. Ik ben niet volmaakt.”

We komen op het onderwerp gehoorzaam zijn, luisteren naar een baas die vertelt wat er moet gebeuren.

Dhr. Z.: “Basta. Gehoorzaam zijn. Moeilijk? En toch vanaf de geboorte zijn. Er zijn slechtere dingen. Het zijn allemaal mensen die het uitvoeren en die hebben ervoor geleerd. Niet alles wat u wist hebt u in de schoolbanken geleerd.”

We zingen samen een Surinaams lied: ‘Joe mama’.

Dhr. Z. legt uit waar het lied over gaat: “Je moet in een rondje komen om excuses aan te bieden. Leren moeten we allemaal, aldoor. Families hebben een kwaad. Je hebt iemand die als jager wordt gebruikt. Je moet eerst kijken wie dat is. Mooie nummers hebben we. Filosofie van denken. Dat is mijn werk geweest.”

Irene bedankt hem voor zijn mooie woorden en vraagt of ze nog een keer terug mag komen.

Dhr. Z.: “Zoals we leven hebben we kans u te horen.”

maandag ^{week 43}
21 oktober

293
^
2019
v
72

Mevr. A.: “Mijn vriendin waar?”

Mevr. B.: “Naast je! Vandaag ben ik zeker je vriendin hoor!”

dinsdag ^{week 43}
22 oktober

294
^
2019
v
71

Mijn moeder hield meer van honden dan van kinderen. Mijn broer was een pestkop, die ging de hond slaan om mijn moeder boos te krijgen. Niet hard hoor! Mijn moeder en de hond waren zo! Geen onderscheid tussen die twee.

woensdag ^{week 43}
23 oktober

295
^
2019
v
70

Ik leek op een hele
andere broer.
Zal je niets verbazen.

donderdag ^{week 43}
24 oktober

296
^
2019
v
69

Ik heb geen haast. Dat klinkt misschien wel dof, maar ik zie wel wat eraan komt. Gewoon kijken wat er gebeurt.

Die meneer [wijst op buurman aan tafel] weet niet hoe het gaat. Maar het gaat hem wel af, hoor. Er gaan net twee dames weg. Die lopen even tussendoor. Ik geloof dat dat het beste is. Dat houdt ook in dat je als figuur – en in dit geval als mijn figuur – altijd bezig kan zijn om te kunnen praten. Een van de grootste dingen.

Ik ben erg moeilijk met mijn uitspraken. Ik kan niet één, twee, drie zeggen: dat moet er gebeuren. Dat denken, dat is toch een probleem. Dat er iets aanwezig is, die ons helpen. Dan kan uit de wereld zijn, het kan van alle kanten komen. Het heeft natuurlijk een aantal wegen. En daar wordt mee gezweled. En kunnen we het aan. Er is altijd wel wat. Er is altijd wel een mogelijkheid om met elkaar te kunnen praten.

vrijdag ^{week 43}
25 oktober

Oh, ze waren altijd zo blij om me te zien. Zeiden ze: 'Daar is de lieve zuster weer.' Ik zong altijd voor ze.

zaterdag ^{week 43}
26 oktober

298
^
2019
v
67

*Het gesprek gaat over
borstvoeding geven.*

Prachtige borsten had ik.
Het hoort erbij, ik kan er ook
niets aan doen.

zondag ^{week 43}
27 oktober

299
^
2019
v
66

Ik was heel verliefd op mijn man. 33 jaar getrouwd. Mijn vader zei: 'Trouw met iemand gezond van lijf en leden.' En ik zei: 'Dat maak ik uit.' Ik zei: 'Zijn hart maakt mij meer uit dan zijn hele dunne been.' Hij had polio gehad. Hij had een heel dun been. Rustig aan. Als hij gewoon liep, zag je het niet. Als hij hard liep, wel. Vond ik nooit erg. Ik vond het innerlijk meer waard dan uiterlijk.

maandag ^{week 44}
28 oktober

300
^
2019
v
65

Ze kan ook rennen. En dan komt alles
op zijn pootjes terecht. En dan kan
het op zijn pootjes lopen. Doe maar
variabel. Dit is melk, dat is een kelk.

dinsdag ^{week 44}
29 oktober

301
^
2019
v
64

Bewoners troosten elkaar vaak in de ontmoetingsgroepen. Eline vraagt hoe het was om (weer) in Nederland te wonen.

Mevr. A.: “Ik kom uit een ander land. Was bang, was in andere plaats. Jij vindt het een heel gezellige situatie hier en het komt niet zo.”

Mevr. B.: “Ja natuurlijk, snap ik. Ze waren misschien nooit in Amsterdam geweest en dat is wennen.”

Mevr. A.: “Ik vind het heel anders hier. Ik was wereldvreemd en nu wereldwijs. Er zijn ogenblikken in je leven. Dingen die je niet vergeet.”

woensdag ^{week 44}
30 oktober

302
^
2019
v
63

Goedemorgen!
Jou ken ik van
de rodekool.
En we dansen samen
altijd het trappetje af.

donderdag ^{week 44}

31 oktober

303
^
2019
v
62

**Zij zijn op
z'n tijd allemaal
overleden.**

vrijdag ^{week 44}

01 november

Allerheiligen

304
^
2019
v
61

Ik ben blij met die Alzheimer. Ik raak mijn angst kwijt.
Ik heb over mijn zoon gedroomd. Ik kwam in een
prachtig mooi groen bos terecht. Ik liep overal tussen
de bomen om hem te zoeken, daar werd ik onrustig van.
Eindelijk vond ik hem. Het was zo rustig allemaal.
Hij kwam naar me toe. Kwam hij uit die bossen
tevoorschijn op een padje. Hij was heel rustig.
Toen zei hij: 'Ik blijf hier hoor.'
Toen dacht ik: 'Als het zo mooi en rustig is daar, ben ik
niet bang om daarheen te gaan.' Ik roep tegenwoordig:
'Alzheimer, Alzheimer, kom op!' En dan gaat het weg.
Misschien word ik verbrand. Maar ja, dat weet ik niet
meer, want dan ben ik dood. Ik vind het wel heel fijn dat
er samen gezongen wordt – ik wil niet dat ze allemaal
ongerust zijn. 'We'll meet again', ken je dat?

zaterdag ^{week 44}

02 november

Allerzielen

305
^
2019
v
60

Ik ga in een graf, denk ik. En dan komt die gans op mijn graf. Met een briefje eraan: 'Dag jongens, ik ga alvast, ik zie jullie later wel.' Want dat geloof ik wel. Af en toe zit er wel... dan wil ik er niet aan denken. Omdat ik niet weet waar ik heen ga. Maar ik denk, dat het vrienden zijn.

Ik wil ook dat het allemaal een beetje poëtisch klinkt. Ik denk dat ik eindelijk rust krijg. Zoals ik hier nu lig, zo zal het daar niet zijn. Er wordt op je gewacht.

Ik ben heel gelukkig dat ik kan zeggen dat ik een goed mens ben. Daar ben ik blij om, en daarom kan ik ook rustig doodgaan.

zondag ^{week 44}
03 november

306
^
2019
v
59

Ben ik leuk? Ja, ik vond mezelf ook heel leuk. Durven niet veel mensen te zeggen over zichzelf, maar ik wel.

maandag ^{week 45}
04 november

307
^
2019
v
58

*We zijn toch ménsen?
Menselijk,
ménselijk moeten we zijn
en niet overdreven zijn,
anders val je!*

dinsdag ^{week 45}
05 november

308
^
2019
v
57

Toen ik klein was, dacht ik altijd dat mijn moeder heel groot was. En toen was ik zelf groot, en toen keek ik er gewoon tegenaan.

woensdag ^{week 45}
06 november

309
^
2019
v
56

Het is vandaag lichtjesfeest. Divali. Een lied moeten we zingen. Bij de hindoes. Eten ze vegetarisch hele week. Alles moet schoon. Zoetigheid, hapjes en dan houden ze gebed en om zes uur gaan de lichtjes aan.

Van moeder geleerd en aan de kinderen toen ze groter werden.

Mijn zusters zijn allemaal zingeres. Ze weten alle liedjes, die zusters van ons.

Kaarsen hier brengen en dan aansteken.

Een kaars in de keuken aan. Er werd geklopt en dan ging het licht weer aan.

Het moet geleerd worden. Drie of vijf kaarsen, of meer.

Altijd oneven! Dat is Hindoestaans. Een bakje met olie.

Vrouwen doen het aan. En je steekt wierook aan.

donderdag ^{week 45}
07 november

Divali, Hindoestaans
lichtjesfeest

310
^
2019
v
55

Vader Jacob, dat is nog
eens anders dan een
preek op zondag.

vrijdag^{week 45}
08 november

311
^
2019
v
54

Zo jammer:
die leukigheid gaat
altijd zo vlug voorbij.

zaterdag ^{week 45}
09 november

312
^
2019
v
53

Ik heb heel veel mantelzorg gedaan.

Je weet nooit waar je voor

komt te staan.

En je moet altijd denken: ik doe wat

ik kán en niet wat ik hóór te doen.

zondag ^{week 45}

10 november

Dag van de
mantelzorg

313
^
2019
v
52

**Ik ben overal
geweest,
maar nog niet
in de hemel.**

maandag ^{week 46}

Sint Maarten

11

november

314
^
2019
v
51

Verandering van temperatuur. Het regent alweer.
[Lachend] Anders zijn we drooglopers.
Ik heb al veel temperatuur meegemaakt.
Je moet je er wel op kleden. Warme trui.
Je kunt de kamers koppelen en dan werd het
overal warm.
Dan ging het door het kozijn heen.
Daar zitten ontzettend veel herinneringen in.

dinsdag ^{week 46}
12 november

315
^
2019
v
50

Ik ben zo blij met het feit dat
ik er op een gegeven moment
achter kwam dat ik een goed
mens ben. En was.

woensdag ^{week 46}
13 november

316
^
2019
v
49

Dan weet jij ook, als ik er niet meer ben:
die klok heeft de tijd om verder te gaan.

donderdag ^{week 46}
14 november

317
^
2019
v
48

Veel mooie dingen had ik ook,
maar meestal niet.

Ja, huilen kon ik wel,
maar ach, het is geweest.

Maar goed, ik heb het gehad,
ik ga nu verder.

Het was niet altijd nodig,
het was ook overbodig.

Het deed ook zeer.

vrijdag ^{week 46}
15 november

318
^
2019
v
47

Er is een olifant geboren van 100 kilo.
Stel je voor een kind te moeten dragen
en baren van 100 kilo...

zaterdag ^{week 45}
16 november

319
^
2019
v
46

Mevr. K.: “Maar we zijn gelukkig niet ziek. Maar wel eenzaam. Ik mis mijn man. Had liever thuis willen blijven, maar ja ach, dan zie ik één keer per week mijn kinderen en hier heb ik afleiding en is het fijn. Heb mijn vriendin weer terug. Was bang dat ik in een gesticht zou komen, maar kwam hier. En hier is het fijn en ben ik bij mijn vriendin.”

Mevr. Z.: “Wie dan?”

Mevr. K.: “Jij toch! Ik had je niet meer gezien sinds lagere school. En hier is afleiding. Het is niet: ‘Ze hebben me opgeborgen.’ Nee hoor. Hier is het fijn en niet eenzaam. Thuis zat ik te wachten tot het etenstijd werd en ik naar bed mocht. Hier is er altijd iets te doen.”

zondag ^{week 46}
17 november

320
^
2019
v
45

Mooie liederen zuster, ik weet wie je bent.
Grappig! Kende het lied niet, maar zong
het mee. Zit in me.

*(We hebben ook een Sinterklaas-editie van gratis muziek
voor mensen met dementie. Meer info bij: [ikruijssen@
cordaan.nl](mailto:ikruijssen@cordaan.nl), ehoorweg@cordaan.nl, a.liebrand@topaz.nl.)*

maandag ^{week 47}
18 november

321
^
2019
v
44

Kijk eens naar je handen.
Mooi lied, krijg je traantjes van
in je ogen. Hoort bij het leven.

dinsdag ^{week 47}
19 november

322
^
2019
v
43

Wat heb jij toch een
lief stemmetje, dan lijkt
je toch jaren jonger.

woensdag ^{week 47}
20 november

323
^
2019
v
42

De dood is niet eng. Wat het is, weet ik niet,
maar het is niet eng.

Het mag fantasie zijn, maar voor mij is het
werkelijkheid.

donderdag ^{week 47}
21 november

324
^
2019
v
41

Dit lied zong ik vroeger, maar nu heb ik weinig mensen met wie ik kan samenzingen, dus zing ik niet meer.
Mijn man is hier overleden.

vrijdag ^{week 47}
22 november

325
^
2019
v
40

Dat is mooi zo.
Om zoiets ook te horen
van de andere landen.

zaterdag^{week 47}
23 november

326
^
2019
v
39

Paula loopt even de afdeling op en belandt meteen in een gesprek.

Dhr. v. K.: “Als je hulp moet hebben, zijn het altijd weer die klussies die blijven staan.”

Hij praat en hij praat en hij praat...

Mevr. H. hoort het glimlachend aan: “Hij verveelt zich niet met praten. Met humor erbij. Anders is het zo saai.”

Ze proest het uit en Paula schiet ook in de lach.

Mevr. H.: “We hebben wel een grote prijs verdiend. Wil je dat even aan de orde brengen?”

Mevr. v. K. is haar bril kwijt. Heeft mevrouw H. hem misschien?

Mevr. H.: “Ik word daar niet rijker van. Het is een armoedig brilletje. Proest het weer uit.

Mevr. v. K. kijkt haar liefdevol aan en knikt: “Ze doet d'r best. Want ik ben al een tijdje uit de running vandaan. Vanaf het begin dat ik die ellende heb. D'r zitten ellendeperiodes tussen.”

Paula geeft mevrouw v. K. een knuffel.

Mevr. H.: “U bent echt een bonbon-type.”

Paula geeft haar ook een knuffel en zegt hoe ze van haar eerlijkheid geniet.

Mevr. H., lachend: “Misschien zijn we dan toch wel een tweeling.”

zondag ^{week 47}
24 november

327
^
2019
v
38

**Als zij zingt,
moet ik wat
langzamer zitten.**

maandag ^{week 48}

25 november

328
^
2019
v
37

Oh ja, dat karretje
daar leun ik op en dan
loop ik, hè?

dinsdag^{week 48}
26 november

329
^
2019
v
36

En de meester schreef in het rapport:
'Echt zingen kan die niet.' Mijn vader
werd zo boos, die stapte op de fiets en zei
tegen de meester dat hij een stomme l..
was. De volgende dag kwam hij excuses
aanbieden. 'Meesters slaan nooit terug'
zei hij zachtjes, 'bijna nooit'...

woensdag ^{week 48}
27 november

330
^
2019
v
35

Is dit een Duits lied of een kaaskop-lied?

donderdag ^{week 48}
28 november

331
^
2019
v
34

U bent geen Papiamentse van
afkomst. U zingt de liedjes wel.
U doet uw best om het te doen.
Dat gaat u lukken, daar ben ik
zeker van.

vrijdag ^{week 48}
29 november

Ga je feest vieren? Oh, met anderen?
Dat interesseert me niet. Is niet voor mij.

zaterdag ^{week 48}
30 november

333
^
2019
v
32

Als je thuiskomt en hebt het leuk gehad
in de klas, dan loop ik nog na te lachen.
Ik heb het nog wel, dan lig ik in mijn
bed nog even na te lachen. Het zijn altijd
lach-dagen, deze dagen.

zondag ^{week 48}
01 december

334
^
2019
v
31

**Het werd veel
te langzaam
gespeeld. Die man
is allang dood.**

maandag ^{week 49}

02 *december*

335
^
2019
v
30

Na afloop van een belevingsconcert voor onrustige bewoners.

Mevr. H.: “Ja, die tekst moet je echt vastleggen. Want dit is geweldig. Prachtig hoe dat gaat zo met zo’n clubje bij elkaar. En alles zo mooi uitgeschreven.”

Mevr. S.: “Even klappen voor hoe we dat allemaal uitgevonden hebben. We wisten het niet eens en zingen het. Een mooi stukje. Méér dan één!”

Mevr. H.: “Ik zing altijd mee, dus iedereen kan meezingen.”

Dhr. K.: “Even klappen hoor, zo mooi! We zitten hier mooi. Dit kan toch niet beter!”

Mevr. L.: “En helemaal geen ruzie. Was ook leuk. Iedereen vindt het leuk. Het was ook het beste. Zo goed. We hebben een goede sfeer met elkaar en dat moeten we zo houden. Dat we een goede sfeer hebben gehad, daar mag je ook van genieten.”

Dhr. K.: “Je leert het zo, door met elkaar te doen.”

Mevr. H.: “Ik vind dat we allemaal goed gezongen hebben.”

Mevr. A.: “Ik kan goed luisteren.”

Mevr. B.: “Goed dat we dit hebben: deze belevingsplaats.”

dinsdag ^{week 49}
03 december

336
^
2019
v
29

Ik ging naar Verkade. Koekjes en kersenbonbons. Je moest alles maken. Vijf over zeven gingen we met de trein naar Zaandam. Natuurlijk. Je moest allemaal werken. Kleding van Verkade.

woensdag ^{week 49}
04 december

337
^
2019
v
28

Ontmoetingsgroep over Sinterklaas, over je schoen zetten.

Mevr. F.: "U weet hoe dat gaat. Het was zo gezellig. En dát was de daad! Je was gezegd. Je hebt je erbij neergelegd."

Dhr. Z.: "Ja, dat kwam, toen wij groter waren, kregen we het cadeautje van Sinterklaas van Pa en Ma. Als het mooi weer was, als het lelijk weer was: hij kwám!"

Mevr. B., *stralend*: "Als kind beleef je heel veel."

Dhr. G.: "Vaak als je het cadeautje openmaakt: o, dat heb ik al gehad."

Mevr. A.: "En zelfgemaakt meestal, dat was het goedkoopste."

Mevr. F.: "Mijn moeder had het gekocht, maar dat zei ze dan niet."

Mevr. A.: "Het hoorde erbij. Het hoorde bij het leven."

Mevr. F., *brede glimlach*: "Het hoorde erbij. Zingen deden wij."

Mevr. A.: "In de arme buurten zetten alle kinderen hun schoen. Zelden kregen we chocola. Maar dán kreeg je een letter. Mijn vader deed niks, mijn moeder deed het. Naderhand heb je zoveel waardering voor haar. De moeder van de hele wereld. De herinneringen zijn mooi. Dat gaat helemaal door je heen. En je had weinig. Sint was een feest op zich, je kreeg een cadeautje!"

Mevr. S.: "Het wordt helemaal thuisbezorgd."

Dhr. Z.: "Met dat feest gingen de volwassenen net zo hard met de kinderen mee!"

donderdag ^{week 49}

05 december

338
^
2019
v
27

Ach, wat gaat het leven toch voorbij.

Laat het voorbijgaan.

Jaren die voorbijgaan en die je nooit kwijtraakt.

Ik was blij dat ik het wist en dat je het nooit mist.

Ach, zo is het leven aan de gang.

vrijdag ^{week 49}
06 december

339
^
2019
v
26

Als kind dacht ik al:

hoe kom ik bij de sterren.

Hier kun je de sterren niet zien...

In Indonesië wel.

zaterdag ^{week 49}
07 december

340
^
2019
v
25

Het is hier wel gezellig! Warmte! Dan voel je je ook veel lekkerder. Vooral als we allemaal in de teil gingen. Dan ging mijn moeder met ons zingen. In de bijkeuken. En dan zeiden we: 'O ja, dan gaan we liedjes zingen.' En dat vond mijn moeder prachtig. En dan ging mijn moeder uit de kinderbijbel ons voorlezen. Dat vergeet je nooit! En dan gingen we op zondag wandelen. En dan gingen wij onderweg lopen zingen. 's Avonds voor je naar bed ging, ging mijn moeder altijd uit de kinderbijbel vertellen. Heel mooi. En mijn moeder vertelde nog een verhaal eromheen. Heel mooi. Dat vergeet je nooit.

zondag ^{week 49}
08 december

Mijn zusje was braaf. Ik niet. Ik héb wat straf gehad, schei uit. Ik heb zoveel strafregels gehad, dat het in de honderden liep.

Ik heb weleens gehad dat de hele klas strafregels schreef.

Ik nam het voortouw in ondeugendheid.

Mijn moeder zei altijd: 'Daar komt haantje-de-voorste weer aan.'

Een acht voor gedrag heb ik nooit gezien.

Nieuwsgierig naar hoe dingen in elkaar zitten.

De achtergrond willen weten.

maandag ^{week 50}
09 december

342
^
2019
v
23

Een mens is een mens.

Als je niet in de schoenen van een
ander hebt gestaan: niks zeggen.

Dat was de vaste regel.

Dat was een slogan hoor! In een
notendop!

dinsdag ^{week 50}
10 december

Hier is iemand die de kerstboom activeert.

*(We hebben ook een kerst-editie van gratis muziek
voor mensen met dementie. Meer info bij: [ikruijssen@
cordaan.nl](mailto:ikruijssen@cordaan.nl), ehoorweg@cordaan.nl, a.liebrand@topaz.nl.)*

woensdag ^{week 50}
11 december

344
^
2019
v
21

Hollen of stilstaan.
Het lijken je krullen wel.
En ach, dan ben je een
heel eind.

donderdag ^{week 50}
12 *december*

345
^
2019
v
20

Het was koud. Toen hadden we allemaal rooie handen, mochten we niet op straat. Bracht een schoonzusje zo'n kleine tv. Zaten we er met z'n allen omheen. Tante Annie was dat. Je kreeg een bord met allemaal snoep erop. Dropjes bijvoorbeeld: dat mocht er niet op. Moest mijn moeder het 's avonds klaarmaken.

vrijdag ^{week 50}
13 december

346
^
2019
v
19

Grijze haren zijn
mooi, ik was altijd
het meisje met de
mooie benen.

zaterdag^{week 50}
14 december

347
^
2019
v
18

Het is wel gezellig hier. Je doet nog eens wat op. En dan gingen we op woensdagmiddag wandelen in het Wilhelminapark. Met mijn broertjes en zusjes. En dan moest ik op ze passen. En dat was niet altijd leuk.

zondag ^{week 50}
15 december

348
^
2019
v
17

Nee, ik ga niet met
het leven mee,
ik ga met mezélf
mee.

maandag ^{week 51}
16 *december*

349
^
2019
v
16

**Dat is niet vies,
dat is de tegenslag
van het licht.**

dinsdag^{week 51}
17 december

350
^
2019
v
15

I talk not so much.
When I talk I don't have
to listen to my stomach,
but to my brains.

woensdag ^{week 51}
18 december

351
^
2019
v
14

Mijn tante belde. Toen hadden ze een nest van jonge hondjes. In het Vondelpark. In de tas. Kwam-ie met z'n koppie uit de tas – moest ik voor hem betalen [in de tram]. Zat ik op atelier, had-ie van de zenuwen heel de voering uit mijn jas gegeten.

donderdag ^{week 51}
19 december

352
^
2019
v
13

Samen smaakte het
veel lekkerder.

vrijdag^{week 51}
20 december

353
^
2019
v
12

De winter begint.

Mijn broer heeft zich laten opstoken. Is goed hoor.
Hij was mijn slapie. Als ik thuiskwam, kroop hij
dicht tegen me aan als het koud was.

Ach, is goed hoor. Was een jaar jonger: 80 jaar.
Andere broer lag met jongere broer te vechten.
Omdat ze het koud hadden of zo.

(Wil je ook de gratis seizoensmuziek voor mensen met
dementie ontvangen? Meer info bij: ikruijssen@cordaan.nl,
ehoorweg@cordaan.nl, a.liebrand@topaz.nl.)

zaterdag ^{week 51}
21 december

Je moet ook van dit
hebben [*maakt geldgebaar*],
je kunt niet blijven lopen.

zondag ^{week 51}
22 december

355
^
2019
v
10

Samen met mijn moeder. Zandkoekjes. Met de deegroller. En van die bakjes maakte ik en dan kon je er slagroom op doen. En een stukje ananas. Mijn moeder bakte heel graag. Ze had niet voor niets in een banketbakkerij gewerkt. Ze was niet voor niets zo flink! Ze kocht ook graag, zeiden mijn broers: “Was het in de reclame?” Mijn moeder was nog jong toen ze stierf. Ze zat achter op de motor met mijn vader. Is ze met d’r hoofd op de stoeprand gevallen. Zelfs de helm was stuk...

maandag ^{week 52}
23 december

356
^
2019
v
9

Met kerst is het heel anders.
Het kerstfeest is mooier.
Het kerstverhaal. Ligt er wel aan wie
het vertelt. Je leest het wel voor,
maar de klank is hoe je het vertelt.

dinsdag ^{week 52}
24 december

357
^
2019
v
8

Verzen zingen. Dat hóórde erbij.

God zal ons zegenen. En wij zijn vrij!

Je had kerstnachten en zang, we zijn allemaal mensen.

We moeten ons gedragen, van weten en van jagen.

Dat we bij elkaar kunnen zijn en kerstliederen kunnen zingen.

Dan ging de kop naar boven.

Zo gaat het hele leven van de één naar de ander.

Van God en van het leven, met elkaar en met elkander.

Eerbiedig toch ergens.

Het gaf ons iets wat we niet uit kunnen leggen.

woensdag ^{week 52}

1e Kerstdag

25 december

358
^
2019
v
7

De kerstboom, overdag stond hij klaar en
's avonds werd hij opgeruimd.
Het was wel indrukwekkend. Met mijn vader
samen de boom kopen.
De meisjes mochten er niet aankomen. De taken
waren verdeeld.
Ik deed de lage. Daar is toch een stuk verschil in.
Ballen vonden we niet mooi. Slingers wel.
Zo'n kerstboom blijft.

donderdag ^{week 52}
26 december

2e Kerstdag

359
^
2019
v
6

Een boom, in het water, met lichtjes.
Daar zorgde de gemeente voor.
Door de hele stad.
Dat was meesterlijk. Het was gezellig.
Vrede en gezelligheid.
Als je wat ziet dat versierd is,
maar met kerst, dat overtreft alles.

vrijdag ^{week 52}
27 december

360
^
2019
v
5

Dat je met z'n allen tegelijk kan eten.

Met kerst kan je niet boos zijn.

Dat het rustig was. Elkaar rust geven.

Eigenlijk is het één grote schreeuw

wat het moet zijn:

VREDE.

Als iedereen zich daaraan houdt,

dan komt het goed.

Het gaat niet gebeuren,

maar er komt wel wat van terecht.

zaterdag ^{week 52}
28 december

361
^
2019
v
4

Je zat twee weken in de kerst, het was opvallend,
er werd niet gevochten.
Dezelfde melodie. Het ritme is ook helemaal hetzelfde.
Dan hoor je ook de teksten omgaan
en dan wordt het steeds meer geactiveerd.
Die liederen, die neem je gemakkelijk over.
En langzaam komen die teksten eraan.
Die bekendheid, dat kun je ook merken.
Dan komt er een groep burgers langs en die nemen
die tekst gewoon over.
Al is het maar één regel.
En die straatzingerij, dat eindigt op één adem.
Dan klinkt het dubbel!

zondag ^{week 52}
29 december

362
^
2019
v
3

Want je verandert
een beetje in je
innerlijk.
Dat is wel goed ook!

maandag^{week 1}
30 december

363
^
2019
v
2

**De dood komt.
Is onvermijdelijk.
Staat om de hoek.**

dinsdag^{week 1}

Oudejaarsdag

31 december

364
^
2019
v
1